

THE

HARVARD  
UNIVERSITY  
LIBRARY

# உதயத்தாழகம்.—MORNING STAR.

VOLUME V.—1845.

*Published Semi-Monthly, at one shilling a Quarter.*

DEVOTED TO

**EDUCATION, LITERATURE, AND RELIGION:**

CONTAINING ALSO A BRIEF

**SUMMARY OF IMPORTANT NEWS.**

---

J A F F N A :

PUBLISHED AT THE AMERICAN MISSION PRESS.

△  
KSH99  
✓

THE  
LIBRARY  
OF THE  
CITY OF  
NEW YORK

THE MORNING STAR.

VOLUME V.—1845.

Published Semi-Monthly, at one shilling a Quarter.

DEVOTED TO

EDUCATION, LITERATURE, AND RELIGION:

CONTAINING ALSO A BRIEF

SUMMARY OF IMPORTANT NEWS.

=====

LONDON:  
PUBLISHED AT THE AMERICAN PRESS.



NTS.  
UNIVERSITY  
LIBRARY.



# அட்டவணை.

அ	புறம்.
அடாதுசெய்தவர் பட்டாபடுவர்	22
அங்குலங் தொண்ணூற்றாறுமேன்ற பாட்டு	151
இதன்போருள்	167
அப்போஸ்தலர் பாம்ப்பா	182

ஆ	புறம்.
ஆங்காலமேய்வருந்த வேண்டாம் என்றசெய்யு	174
ளின் வியாக்கியானம்	4, 12, 19, 27, 35, 43, 51, 58, 66, 75, 83, 91, 99, 107, 114, 131, 139, 146, 155, 163, 171, 179, 186

இ	புறம்.
இதிகாசச் சுருக்கமும் கால நிருபண விளக்கமும்	1, 9, 17, 25, 33, 41, 49, 57, 65, 73, 81, 89, 97, 105, 113, 121, 129, 137, 145, 153, 161, 169, 177, 185
இந்துமதசன்மார்க்க சித்தி	31
இந்துமதலட்சணம்	158
இந்துமத விக்காக நக்காகம்	55
“இராசதானி” என்ற பத்திரிகையைப் பற்றி	94
இராசாவின் பிரார்த்தனை	38
இலக்கணவினாவிற்குவிடை	63, 150, 174
இலங்கைத் தீவின் சரித்திரம்	10, 20, 28, 36, 44, 52, 60, 68, 76, 84, 92, 100, 108, 116, 123, 131, 139, 148, 155, 164, 171, 180, 187

உ	புறம்.
உண்மை விரும்பி	150
உதயதாரகையை வாசிப்பவர்களுக்கு	190
உரைகல்லென்னும் பத்திரிகையுற்பவம்	78

ஓ	புறம்.
ஓய்வுநாட் பள்ளிக்கூடப்போடியனுமவன் குடி	35
காப் பிதாவும்	

க	புறம்.
கணக்குவினா	151
கத்தோலிக்கக்கலிபி	22, 30, 46, 55

சா	புறம்.
சாஞ்சிபுராவிபாம்	71

சூ	புறம்.
சூறிதைமான டாட்டுக்கள்	173, 187
சூறிதைநாதருடைய இசைக்கம்	38

சூ	புறம்.
சூறன், 8, 16, 24, 32, 40, 48, 56, 64, 72, 80, 88, 96, 104, 112, 120, 128, 136, 144, 152, 160, 168, 176, 184, 192	

ச	புறம்.
சகலசீர்த்தந்தங்களுக்கும் பாப்புவானவர்விரோதி எ	102
ன்பது	
சகலவிதகாக்தவிளக்கம்	2, 10, 18, 27, 34, 42, 51, 59, 74, 82, 90, 98, 107, 115, 122, 147, 162, 170
சக்காமேந்தென்னுந் தேவாநுமானதாவியம் இரண்	
டேயல்லாமற் கத்தோலிக்கர் வாதாடுகிறபடி ஏ	
ழு அல்லவேன்பதைப் பற்றிக் காட்டிய திருட்	87
டாந்தம்	54
சத்தியானந்தம்	142
சநநபோதனுவினோதன்	142
சவேரியார் சடலத்தைப் பற்றி 79, 110, 126, 142	
சந்தருநாட்டம்	151

சை	புறம்.
சைவ சமயத்தை விட்டுக் கிறிஸ்து மார்க்கத்திற்குப்	
போகப் பிரியப்பட்ட ஓர் வாலிபனுக்கும் அவன்	
சிநேகிதனுக்கும் நடந்துகொண்ட சம்பாஷ	158
ணை	

சூ	புறம்.
சூன்புற்றோர்க்கான சிந்தனைகள்	182

சூ	புறம்.
சூாமகேது	14

நா	புறம்.
நாலடியார் 7, 15, 20, 39, 44, 52, 63, 68, 76, 87, 92, 100, 108, 116, 123, 132, 140, 148, 164, 172, 188	

நி	புறம்.
நிகண்டுவினா	119
நிகண்டுவினாவிற்குவிடை	94
நிசுவசனன் (மாதோட்டம்)	134

நெ	புறம்.
நேர்ந்த சமையத்தேழும்பத்தி	182

பா	புறம்.
பாப்புமதத்தார் விவிலிய விரோதிகள்	46

பு	புறம்.
புதினசங்கதி 6, 15, 24, 38, 62, 70, 86, 102, 110, 118, 125, 143, 150, 158, 166, 173, 182, 190	

பூ	புறம்.
பூமண்டலநாதனவியாத்தியுல்லாசப்பிரயாணம்	134

ம	புறம்.
மதுரீதிமாவை	47, 94
மதுஷர் ஓளியினும்ருவையே விரும்புகிறார்கள்	191

யா	புறம்.
யாழ்ப்பாணச்சீர்த்தந்தம்	111

லெ	புறம்.
லெற்றிமர் என்ற கண்காணிபுடைய உத்தம நடக்	
கையைப் பற்றி	75

வி	புறம்.
விவிலியவேதங் கடவுட்டிருமோழி	175
விவிலிய வேதாகமமானது விசுவாசத்திற்குமாட்சிப்பு	
க்தமுண்டான பூணவழி	119
வினுவபேட்சன்	143

வே	புறம்.
வேதாகமபோதனை	134
வேதாகமமண்டைக்குத் தீரும்புகள்	54
வேதாகம விபாம்	

க. அதிபிதாமாதா பாதிசைவிட்டகன்றது	8
உ. காயின் அபேலக்கோன்றது	16
ந. சலப்பாளயம்	24
ச. நோவாப் பேழையை விட்டிறங்கினது	32
ரு. பாபேல் கோபுரம்	40
சு. அகாருக்குத் தேவதூதன் தேரிசனயானது	48
எ. யோசேப்பைக் குழியில் விழ்த்தினது	56
அ. பார்வோனுஞ் சேனையும்மீழ்ந்திழிந்தது	64
கூ. பத்துக்கற்பனை விளக்கம்	72
ய. நாதாப்பு அபியுமென்பவர்களினழிவு	80
யக. இஸாவேலர் சீனமலையைவிட்டது	88
யஉ. வேலுகார் தீரும்பினது	96
யந. கோறுழதலியவர்களின்கலகம்	104
யச. வெண்கலச் சற்பம்	112
யரு. பாபானுடையதூதன் பாலாமை எதிர்கோ	
ண்டது	120
யக. இஸாவேலர் எரிகோவை வழைந்தது	128
யஎ. சிம்சோன் சிங்கத்தைக்கொன்றது	136
யஅ. சிம்சோன் காசாவின் கபாடத்தைப் புரட்டி	
எடுத்துக்கொண்டுபோனது	144
யக. ஏலியின் மாணம்	152
உய. சாமுவேல் தீர்க்கதரிசி தாவீதை இராசாவாக்	
கினது	160
உக. எலியாவுக்குக்காகங்கள்சாப்பாடுகோடு	
த்தது	168
உஉ. பாபான் எலியாவுக்கு அிக்கனியால்	
மறுமோழி பகர்ந்தது	176
உந. எலிசா அகாத நீருற்றுக்கனா உப்	
பிறைத்தணமாக்கினது	184
உச. எருசலேமின் அழிவைப்பார்த்துச் சி	
றையருப்புண்ட யூதர்கள் புலம்பி அழித்தது	192

ரோ	புறம்.
ரோமான்மதம்	78
ரோமானுக்கிறிஸ்தவர்களுக்கறிவித்தல்	103
ரோமான்மத விக்கிரக வணக்கம்	15



உதயதாரகை தனக் கதிபதியாகிய

மதிநிறை மையினர்க்குத் துதியொடு வந்தனம்.

சென்ற வருஷமிரண்டினும் நாமனு ப்பிய வேதியொழுக்கம், ஞானவுணர்ச்சி, நித்தியாநித்தியவித்தியாசம் என்னு மிப்பிரபந்தங்களைக் கற்றோர்க்கும் மற் றோர்க்கும் உபயோகமாகும் பொருட் டுத் தமது உதயதாரகைப் பத்திரத்திற் பதிப்பித்துப் பிரசுத்தஞ் செய்ததற்கா கத் தம்மை வாழ்த்துகின்றனம்; இவ் வ ருஷமும் அப்பத்திரிகையிற் பதிப்பிக்கு ம் பொருட்டு இங்கிலிசிலிருந்த இதிகாச ச் சுருக்கமும் காலநிரூபண விளக்கமு மாகிய இவ்விரண்டுமடங்கிய ஓர் நூலைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்துத் தமக்குநா ம் முன்பு தெரிவித்த அபிப்பிராயத்திற் படி அவ்வங்கிலிசோமும் அதனை இப் பொழுது தம்மிடத்தனுப்பலாயினோ ம். அந்நூல் அவ்விருவகைப் பாஷை யையும் கற்கப்புகு மாணுக்கர்களுக்கே முக்கியமாய்ப் பயன்படுவதமன்றி அ த்தனை தெளிபக் கற்றிருந்தாராயினும் த் ரும்பவுள் எனினும் ஞாபகப்படுத்தவேண் டுவார்க்கும் லௌகீக வைதீக நெறிகளைத் தெளிந்துணர விரும்புவார்க்கும் மி கவுமுபயோகமாகுமெனக் கண்டுகொ ள்க.

யாழ்ப்பாணம், து. அ. ச. நு. தை ம. ய. ச. தேதி. } இப்படிக்கு, சின்னையர்.

இதிகாசச் சுருக்கமும்  
காலநிரூபணவிளக்கமும்.

இதிகாசமென்பது வெவ்வேறு காலங்களிலும் தேசங்களிலும் நடந்த பிரசித்த காரியங்களைத் தெரிவிக்கும் விருத் தாந்தமாம். கால நிரூபண விளக்கமெ ன்பது அந்தக் காரியங்கள் நடந்தகாலம் இன்னதினென்று சுட்டிக் காட்டுதல் மது. இதிகாச சமாசாரங்களை நாம் பெ ருமபாலும் பல ஆசிரியர் செய்த நூ ல்களைக் கொண்டறிக்கிறோம். அவ்வாசிரி யர்கள் இராசரிக்க விருத்தாந்தங்களை யும் கல்லு முதலியவைகளில் வெட்டிய லி பிகளையும், நாணயங்களையும் இவைபொ லும் மற்றஞ் சாதனங்களையும் கண்டு அவ்விதிகாச நூல்களைச் செய்திருக்கவே ண்டும். காலநிரூபணவிளக்கமும் இந் தப் பிரகாரமாகவே நமக்குத் தெரியப் பட்டும். இதிகாசமும் காலநிரூபண விள க்கமும் இப்படி ஒன்றுக்கொன்று சம்ப ந்தமாகியும் பேதமாயிருப்பதினால் வெ வ்வேறாய் வர்ணிக்கத்தகும் பொருள்க ளைக் காட்டுகின்றன. இதிகாசமானது த

MY DEAR SIR,

Agreeably to our arrangement, I now send you the first of a series of articles on History and Chronology. The whole will be comprised in twenty four portions of about equal length with the one now forwarded, and it is intended to supply them all in diglott.

This compendium may be regarded as the basis of a more extended course, or it may be useful to the student as an outline of History and Chronology well fitted to aid the memory; or where opportunities do not occur for a more extended course, it will supply the elements of historical narration so fully as to give a general knowledge of this interesting branch of education. Being prepared in both English and Tamil, the compendium will answer the purposes of both the English and native student, and afford great facility to any one who may be engaged in the study of either language. The translation, although not free from defects, to none more obvious than to the author, may be relied on as generally giving the sense of the original.

It may be observed that the subject of History, in addition to the value attaching to it in all countries, has a peculiar importance in this: it serves to displace the absurdities of mythos now almost the only material found in the native mind, and also furnishes an indispensable pre-requisite for the study of the external evidences of Christianity.

Believe me, My Dear Sir,

Yours very sincerely,

January 4th, 1845.

ANGLICANUS.

## HISTORY AND CHRONOLOGY.

History is the record of public events that have occurred in different ages and nations. Chronology treats of the precise dates at which these events took place. Our knowledge of historical events is derived chiefly from the writings of individuals; but these are aided by public records, inscriptions, coins, and other documents of a similar nature. Our knowledge of the Chronology of these events is drawn from similar sources. History and Chronology therefore are intimately connected; yet they are so distinct as to suggest very different trains of investigation. History treats of the characters of the persons engaged in the events which it records, the motives which influenced these persons, the circumstances which led to the events, the incidents which accompanied them, the effects which resulted from them, involving considerations of the state of the nations that were engaged in them, their advancement in civilization, and useful arts, and their relative position with respect to one another. The study of Chronology on the other hand leads to an examination of the divisions of time that have prevailed in different nations; their modes of reckoning hours, days, weeks, months, years; different epochs that have been used in different ages and nations; cycles, and other periodical revolutions of years; the deciphering of the devices and legends of coins and medals, the calculating of the eclipses that are mentioned in connexion with historical events; and, in short, the investigating and estimating of notices of time that may be discovered either in natural objects, or in any record kept by men of the transactions in which they have been engaged.

The history of the world naturally divides itself into two great periods; namely, that which elapsed before the coming of our Saviour Jesus Christ, into the world; and that which has elapsed since that event. We shall regard the birth of our Saviour, as the great turning or hinging point of the world's history, and view the chronology of all other events with reference to it.

Our attention, therefore, is, in the first place, to be directed to those events which took place before the birth of Jesus Christ.

The various dates and periods noted in the Hebrew Scriptures, and examined and compared by many learned men, make the duration of the world from the creation recorded in the book of Genesis, till the birth of Christ, 4004 years. For aiding the memory this period may be conveniently divided, as follows: at the middle of this pe-

ன்னிடத் தடங்கிய காரியங்களில் ஏற்பட் டவர்களுடைய குணகுணங்களையும் அ தற்கு அவர்களை ஏவிய அபிப்பிராயங்க ளையும் நடந்த காரியங்களுக்குக் காரணங்களையும், சங்கதிகளையும், அவைகளால் விளைந்த பலாபலங்களையும் வெளிப்படு த்துவதமன்றி அக்காரியங்களுக்கு குரிய வெவ்வேறு தேசத்தாருடைய இயல்பை யும் அவர்கள் நல்லொழுக்கத்திலும் உபயோகமான பல தொழில்களிலும் அ டைந்த தேர்ச்சியையும் ஒருவருக்கொ ருவர் இருந்த நிலையையும் வர்ணித்துக் காட்டும். மற்றக் கால நிரூபணவி ளக்கமானது பற்பல தேசத்தாருக்குள் றும் வழங்கும் காலப் பகுதிகளையும் அவர்கள் நாழிகை, தினம், வாரம், மாசம், வருஷம் என்னும் இவைகளைக் கணித்த காலக்கிரமத்தையும் வெவ்வேறு காலங்களிலும் தேசங்களிலும் வழங்கும் விசேஷ உகங்களையும் காலப்பரிவிருத்திமு தலியவைகளையும் நாணயங்களிலும் முத் திரைகளிலு முள்ள சித்திரங்களையும் அவற்றின் எழுத்துக்களையும் இதிகாசத்திற் சொல்லிய காரியங்கள் நடந்த காலங் களிலே தோற்றிய கிரகணங்களைக் கணித்த கணிதத்தையும் மாத்திரமன்றிக் காலப் பகுதிகளைத் தெரிவிக்கும் உலகப் பொருளிலேனும் மனிதர் தாங்கள் கண்ட காரியங்களைக் குறித்தெழுதி வைத்த பத்திரங்களிலேனும் விளங்குங் காலக் குறிப்புக்களை டாராயுமாராய்வையும் வெ ளிப்படுத்துவர்.

உலகசரித்திரம் பெரும்பாலும் காலக் கிரமத்தால் இரண்டு வகைப்படும். அவற்றுள் ஒன்று எங்கள் இரட்சகராகிய இடேசுக்கிறிஸ்து அவதரிக்க முன்னிகழ்ந்த காலத்தையும் மற்றது அதற்குப்பின் னிகழ்ந்த காலத்தையும் சுட்டும். எங்கள் இரட்சகருடைய செம்மமே உலகசரி த்திரத்துக்கு மத்தியமென்றெண்ணிமற் றுங்காரியங்கள் பாவையும் அக்காலத்தைக்கொண்டே வெளிப்படுத்துவோம்.

ஆதலால் முதல்முதல் கிறிஸ்துநாதர் உற்பவிக்க முன்னடந்த காரியங்களைத் தெரிவிப்போம்.

ஏபிரேயுப் பாஷையிற் செய்த வேதத்திற் அடங்கும் காலக் குறிப்புகளையும் உகங்களையும் ஒன்றோடொன்று ஒப்பிட் டாராய்ந்து பார்த்தபலபல ஆசிரியர்க ள் மோசே செய்த உற்பத்தியாகாண்டத்திற் சொல்லிய உலக சிருட்டி தொடுத்திற் கிறிஸ்துவின் உற்பத்திவரைக்கும், சதுசு, வருஷம் சென்றதென்று நிச்சயிக் கிறார்கள். எனினாய் ஞாபகப்படுத்தும்பொ ருட்டு இந்தக் காலப்பகுதி மேல்வரும் பிரகாரம் பகுக்கப்படும். கிறிஸ்துநாதர் அவதரிக்க, உத. வருஷத்துக்கு முன்



பும் உலகம் சிருட்டியாகி, உத. வருஷித் துக்குப் பின்புமாகிய மத்தியகாலத்தில் ஆபிரகாம் உற்பவித்தார். உலகத்தாருக்குள்ளே விதந்த ஓர் குடும்பத்தார் ஓரினமாக விரிந்தது மெய்த்தேவனுடைய நாமத்தையும் லட்சணத்தையும் விதியையும் அறியுமறிவைப் பேணிக் கொள்வதுமன்றி அவ்வறிவை உலகத்தாரனை வருக்குள்ளும் பரப்பிப் பிரசித்தப்படுத்தும்பொருட்டு அவ்வாபிரகாமைப் பூமியின் மத்தியதைலத்தில் நிலைப்படுத்தும்படி தேவனுடைய அவரைத் தம்மிடத்தில் வர அழைத்து ஓர் சாதாரண தீவ்விய வரப்பிரசாதத்தை ஏற்படுத்தி அருளினார். கிறிஸ்து அவதரிக்க, நதயா. வருஷித்துக்கு முன்பு உலக்சிருட்டிக்கும் ஆபிரகாமின் உற்பத்திக்கும் மத்தியகாலத்தில் ஏனோக்கென்பவன் மெய்த்தேவபத்தியும் சற்குணமு முகடயவனுருந்தபடியால் பரப்பான் அவன்மேற் கடாட்சித்து அவனை மரணமின்றி மோட்சத்திற் சேர்த்தருளினார். கிறிஸ்து அவதரிக்க, துசா. வருஷித்துக்கு முன்பு ஆபிரகாமின் செனனத்துக்கும் கிறிஸ்துவின் உற்பத்திக்கும் மத்திய காலத்தில் சாலமோனரசன் நிர்மானித்த தேவாலயம் நிறைவேற்றியது. அக்காலத்தில் ஆபிரகாமின் வந்திவித்தார் ஐவிறேத்திசென்னு மகா நதி மத்திய சமுத்திர பரியந்தம் இராச்சியப்பரிபாலனம் பண்ணிச் சமாதான சப்பத்துடன் வாழ்ந்திருந்ததினால் அவ்வாபிரகாருக்கு அருளப்பட்ட திருவாக்கு லெளகீகார்த்தமாய்ச் சித்திபெற்றது. இந்தநாலாயிரம் வருஷிக்காலமும் ஒவ்வொன்றாயிரம் வருஷம் கொண்டதாக நான்கு வகுப்புகளாய் வகுக்கப்படும். இவ்வகுப்புகள் ஒவ்வொன்றுக்கும் உலக்சிருட்டியும் ஏனோக்குடைய பரலோகப்பிராப்தியும் ஆபிரகாமுடைய உற்பத்தியும் சாலமோனுடைய தேவாலய நிறைவேற்றமுமாகிய ஒவ்வொரு முக்கிய சங்கதி ஆரம்பமாயிருந்தது.

இந்நான்கு கால வகுப்புள்ளும் திருமீப ஒவ்வொன்று ஐஞ்ஞாறு வருடங்கொண்டதாக எட்டி வகுப்புகளாய் வகுக்கப்படும். உலக சிருட்டி தொகுத்து ஏனோக்குடைய காலம் வரைக்கும் சென்ற ஆயிரம் வருஷமும் கிறிஸ்து அவதரிக்க, நதயாசச. வருஷித்துக்கு முன்னிருந்த ஆதாமுடைய ஐந்தாம் சந்தியாகிய யாரேத்தென்பவனுடைய சென்ம சம்பவத்தால் இருபிரிவுபடும். ஏனோக்குடைய காலம் தொடுத்த ஆபிரகாமுடைய காலம் வரைக்கும் சென்ற ஆயிரம் வருஷமும் தெய்வ தண்டமாகிய சலப்பிரளயமும் பேசுமைய நிர்மானிக்கும் ஆரம்பமுமாகிய இவற்றால் நான்கு திகமாய் இருகூறுபடும்.

எஞ்சி நின்ற மற்ற ஆயிர வருஷிக்காலவகுப்புகள் இரண்டும் சிற்சில முக்கிய சம்பவங்களாற் சிறந்திருக்கின்றன. ஆபிரகாமுடைய காலம் தொடுத்துச் சாலமோனுடைய காலம் வரைக்கும் செ

riod, or 2000 years before Christ, and 2000 after the creation of the world, Abraham was born: and the call of Abraham was the commencement of that important dispensation of Providence, by which one family were separated from the rest of the world, increased to a nation, and planted in a central place of the earth, that they might preserve among them the knowledge of the name, and character, and law of the true God, and ultimately diffuse it among the rest of mankind. In the middle of the period between the creation of the world and the birth of Abraham, or about the year B. C. 3017, Enoch was translated to heaven, as a token of the favour and approbation with which God regarded his devout and holy character. In the middle of the period between the birth of Abraham, and the birth of Christ, or about the year B. C. 1004, Solomon's temple was finished. This period marked the fulfilment of the promises made to Abraham in their literal sense; for then, and not till then, did his seed reign in peace and prosperity, from the great river Euphrates, to the shores of the Mediterranean sea. Thus the whole period of 4000 years, is divided into four parts of a thousand each, every successive period commencing with a remarkable event, namely, the creation, —the translation of Enoch—the birth of Abraham—and the completing of Solomon's temple.

These four periods may be further conveniently divided into eight of five hundred each. The first thousand years, from the creation of the world to Enoch, is divided nearly equally, by the birth of Jared, the fifth descendant from Adam, which was according to common chronology, in the year B. C. 3544. The second thousand, from Enoch to Abraham, is divided nearly equally by the denunciation of the deluge and the commencement of the building of the ark.

The divisions of the latter two periods of thousand years are marked by very important eras. That which intervened between Abraham and Solomon, is divided by the mission of Moses to the Israelites, their deliverance from Egypt, and the giving of the law at mount Sinai, which is determined to the year 1491, or nearly 1500 years B. C. The last period of a thousand years, or that which intervened between Solomon and the birth of Christ is equally divided by the building of the second temple, after the return of the Jews from the captivity of Babylon, which event is determined to the year B. C. 515. Thus the whole period from the creation of the world to the birth of Christ is divided by remarkable eras, into eight periods, of about 500 years each, as in the following table.

No.	Eras.	Years after the creation. A. M.	Years before Christ. B. C.
I	Creation	0	4000
II	Jared	500	3500
III	Enoch	1000	3000
IV	Noah	1500	2500
V	Abraham	2000	2000
VI	Moses	2500	1500
VII	Solomon	3000	1000
VIII	Ezra	3500	500
IX	Jesus Christ	4000	A.D.

## THE LETTER WRITER.

### LETTER I.

*From a Merchant in London, to the Master of a College, recommending his Son to his care as a Pupil.*

REV. SIR,

The opinion I have long had of your abilities as a scholar, your behaviour as a gentleman, and piety as a Christian, encourages me to solicit your kind assistance in an affair of very great importance.

My son Charles having finished his studies in the Grammar school, is very desirous of being entered as a commoner in your university. The variety of business which I have on my hands, requires my constant residence in London: but, being willing to discharge my duty as a father, I know not any gentlemen in Oxford to whose fidelity I could so readily trust as yourself; and, if you approve this, the youth shall be sent on the receipt of your answer. He shall be left entirely to your direction, and I doubt not but you will treat him with the same tenderness as if he were your own.

I am Sir, &c.

ன்ற ஆயிரம் வருஷமும் கிறிஸ்து அவதரிக்க, துசாசக. வருஷித்துக்கு முன் (ஏறக்குறைய, துநா. வருஷம்) தேவன் மோசேயென்பவரை இஸ்ரவேலரிடத்தில் அனுப்பியதும் அவர்கள் எகிப்து தேசத்தில் நின்றும் மீண்டதும் சீனாபருவத்தில் பத்துக் கற்பனைகளை விடுத்ததுமாகிய இவைகளால் இருபகுதிப்படும். சாலமோனுடைய காலம் தொடுத்துக் கிறிஸ்துநாதருடைய காலம்வரைக்கும் சென்ற ஆயிரம் வருஷமும் கிறிஸ்து அவதரிக்க, நூயிடு. வருஷித்துக்கு முன் யூதர்கள் பாபிலோனியர் வசம் நின்றும் மீண்டதின் பின் இரண்டாம் தேவாலயத்தை நிர்மானித்த கிர்த்தியத்தால் இருபிரிவுபடும். இப்படி உலக சிருட்டி தொடுத்துக் கிறிஸ்துவின் உற்பத்திவரைக்கும் சென்றகால முழுவதும் ஒவ்வொரு முக்கிய காரியத்தினால் ஒவ்வொன்று ஐஞ்ஞாறு வருஷம் கொண்டதாக எட்டிக்கால வகுப்புகளாய் வகுக்கப்படுவதை மேல் வரும் அட்டவணியில் தெளிவாகக் கண்டுகொள்க.

தொகை | காலவகுப்பு | உலக்சிருட்டி | கிறிஸ்து அவதரிக்கும் பின்புநரிக்கமுன்பு

க	உலக்சிருட்டிப்படி	ச.த.
உ	யாரேத்து	நூ
ந	ஏனோக்கு	து
ச	நோவா	து
ரு	ஆபிரகாம்	து
க	மோசே	து
எ	சாலமோன்	து
அ	எஸரா	து
க	யேசுக்கிறிஸ்து	து

சகலவித காகிதவிளக்கம்—முதற் பிரிவு.

கம். காகிதம்.

இலண்டனிலிருந்தொருவர்த்தகன் ஒரு கல்விசங்கத்து உபாத்தியாயரிடத்தில் தன் குமாரனை வித்தியார்த்தியாக விடுத்தெழுதியது.

ஆசிரியர்,

நீர் வித்தியார்த்தியாவது உமது சாமார்த்தியத்தையும் கனவானாவது உமது நடக்கையையும் கிறிஸ்தவனுதவிய உமது பத்தியையும் குறித்து நெருளாக என்னைக்குக்கும் எண்ணத்தினால் மிகவும் பெரியதாக ஒரு காரியத்துக்குமதன்புள்ள உதவியைக் கேட்டுக்கொள்ளத் துணிகிறேன். (அதெவ்வெனில்)

என் குமாரனாகிய சார்லசென்பவன் இலக்கணம் படித்து முடித்துவிட்டதால் (முற்றச் சாஸ்திரங்களை வாசிப்பதற்கு) உமது கல்விச் சங்கத்தில் விர்த்தியார்த்தியாகப் பிடுவெனக்கி மிகவும் ஆசையாயிருக்கிறேன். என்னிடத்திலிருக்கும் பல அலுவலினால் நானெப்போதும் இலண்டனில் வாசம்பண்ணவேண்டியதாயிருந்தாலும் தகப்பனாகிய எனது கடமையைச் செலுத்தவெனக்கிஷ்டமிருப்பதால் (அந்தச் சங்கமிருக்கும்) ஒக்கில் போர்பேட்டணத்தில் (அவனுக்குவேண்டும் புகிப்பு முதலியவைகளுக்கு) நான் அத்தனையெளிதாக நம்பத்தக்க உண்மையுடைய கனவானம்மைப்போலொருவரையும் அறிவேனாகையால் உபக்கிஷ்ட இஷ்டமாயிருந்தால் உமது பரிதிபுத்தம் வந்தவுடனே அந்த வாலிபனை அனுப்புவேன். அவனை முழுதும் உமது வசத்தவொப்பிக்கிறபடியால் நீர் வனை உமது சொந்தப் புத்தியனைப் போலவே அன்புடன் நடப்பிப்பிடுன்பதற்கு நான் சுந்தேகப்படவில்லை.

\* இந்நூல் மொழிபெயர்ப்பினால் இங்கிலிஷ் பொருள் விளங்கவருவதற்குக் கூறப்படு மொழிக்குஞ் சிறுபான்மை இங்கிலிஷ் பதத்துக்குரிய பொருள் தமிழ் நடைக்கெவ்வாவிடத் தவைதனை வேறுபடுத்தக்கூறும் பதங்களுக்கு இருதலைப்பிறையென்னும் () குறிவைக்கப்பட்டிருக்கிறது.



இலங்கைத் தீவின் சரித்திரம்.

[Brief historical view of Ceylon.]

இலங்கைத் தீவு ஆசியாக்கண்டத்தின் சேர்ந்த முக்கியமான தீவுகளுள் ஒன்றாய், இந்து தேசத்திலிருந்து தென் கீழ்த்திசையாய் மண்ணற்றுக்குடாக்கடலினால் பிரிப்பட்டுப் பூமியின் உத்தராட்சத்திலும், பாகை முதல், கூஇ. ப் பாகை வரைக்கும், குணபாகம், கூம் பாகை முதல், அடம். பாகை வரைக்கும் விசாலித்து, உடு. காதவழி நீளமும், உடு. காதவழி அகலமுமாயிருக்கின்றது. அது தனவிறுத்தியுள்ளதால் தன்சேரியென்றும், சிங்களவர் குடியேறியிருந்ததால் சிங்களதீவென்றும், இளமென்றும், இராவணனுடைய இராச்சியத்துக்குட்பட்டிருந்ததால் தாப்பிராவானென்றும், அலங்காரமாயிருந்ததால் இலங்கையென்றும், தேவலங்கையென்றும், தவத்திசையிருந்ததால் மரபாவனமென்றும், மகாமேருவிலிருந்து உடைக்கப்பட்ட ஒரு சிகரத்தினால் இத்தீவு உண்டானதென்ற கட்டினாலும், அதில் மலைசெறிந்திருந்ததென்றெண்ணினதினாலும், சைலன், அல்லது சீலோனென்றும் பலருள் சொல்வார்கள். பாலிபாஷையிலே சிங்களமென்பதைச் சீகரமென்று சொல்லுவார்கள். ஆகையால் சீகரமென்பது சீளமெனவாய், அது சீலன், சீலோனென மரீயிற்றென்று சொல்வாருமுள்ளார்.

இத்தீவு உத்தரமாகாணமென்றும், தெட்சணமாகாணமென்றும், குடமாகாணமென்றும், குணமாகாணமென்றும், மத்தியமாகாணமென்றும் ஐந்து மாகாணங்களாகப் பகுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. யாழ்ப்பாணம், மண்ணறு, வன்னி, நுவரை காளாலியென்னும் பற்றுக்களும் தீவுகளுமிணைந்ததை உத்தரமாகாணமென்றும்; காவ், தங்களை, மாத்துறை, அம்பந்தொட்டி என்னும் பற்றுக்களும், சப்பிரகாமத்தேசாவனையும், கீழ்ஊவா, ஊசியென்னும் பற்றுக்களும் இணைந்ததை தெட்சணமாகாணமென்றும்; திருக்கணேசன்மலை, மட்டைக்களப்பு, வேகம்பாசை, குலுக்கம்பாசை, பிசுன்கொல்லப்பலத்தை, வந்தனை, தம்மண்கடவையென்னும் பற்றுக்களிணைந்ததைக் குணமாகாணமென்றும்; கொழும்பு, சலாபம், புத்தளம், சத்தகோறளை, திரிகோறளை, சதுரக்கோறளை, கீழ்ப்புலத்துக்காமம் என்னும் பற்றுக்களிணைந்ததைக் குடமாகாணமென்றும்; கண்டி, எட்டிநுவரை, உடுநுவரை, அரசிப்பற்று, தம்பளை, தும்பளை, ஏவாவிட்டி, கொத்துமலை, மேல்புலத்துக்காமி, வேயிலாவா, ஊவா, மாத்தளை, உடப்பலாத்தளை, வளப்பளையென்னும் பற்றுக்களிணைந்ததை மத்தியமாகாணமென்றுஞ் சொல்வது. இவைகளை விரிவாய்ச் சொல்லத் தேவையில்லை.

இலங்கைச் சரித்திரம் சிங்களவிராச்சியத்துக்கு முன்னிருந்த இராச்சிய சங்கதையை ஒரு காண்டமாகவும், போர்த்துகேசர் வந்ததற்கு முன்னிருந்த சங்கதையை ஒரு காண்டமாகவும், உலாந்தாகாரர் வந்ததற்கு முன்னிருந்த

தசங்கதையை ஒரு காண்டமாகவும், இங்கிலீசர் வந்ததற்கு முன்னிருந்த சங்கதையை ஒரு காண்டமாகவும், இன்றைக்கு முன்னிருந்த சங்கதையை ஒரு காண்டமாகவும் ஆக ஐந்து காண்டங்களாகப் பகுத்துச் சொல்லப்படும்.

இத்தீவின் பூருவ சங்கதையையும், பிரதமபிரசைகளைபயம், அவைகளின் இராசாக்களையும் பற்றி விசாரித்துப் பார்க்குமிடத்து அது நமக்குக் கலக்கடியானதாயும் அபூரணமானதாயுமிருக்கிறதேயன்றி நமது மனதுக்குத் தெளிவாயிராது. மகாமேருவிலிருந்து உடைக்கப் பட்டுத் தெட்சண சமுத்திரத்தில் விழுந்த மூன்று சிகரங்களுள் ஒன்றன் மேல் இத்தீவு ஆனதன்மேல் இராட்சதர்களான மாலியவான், சுமாலி மாலியென்றவர்கள் இலங்காபுரத்தைக்கட்டி அதிலுள்ள காலமிருந்து தேவர்களை யிடுக்கண் பண்ணினதை மகாவிட்டுணுமூர்த்தி கண்டு அவர்கள் மேல் புத்தம்பண்ணினதினால் அவர்கள் பாதாளத்துக்கு ஒளித்துப்போக இத்தீவு வெகுசாலமாய் வெறுமைமாயிருந்தது. அதன் மேல் புலத்தியப் பிரமாவின் குமாரனாகிய குபேரன் வந்து பல காலமாக விருத்தியாயிருந்ததை இராட்சதர்களிலொருவனாகிய இராவணன் கண்டு அவனைத் தூத்தி இலங்காபுரியிலேவாசம்பண்ணி விருத்தியாயிருந்த காலத்திலே அடோத்தியினிராசாவாகிய தெசரத புத்திரனாகும் இராமருடையபாரி சீதையம்மனை அவன் களவாகயெடுத்ததால் இராமர் அவனை மீட்கும்படி படைப்பெடுத்து வந்து இராவணனைச் சங்காரம்பண்ணி, சீதையையும் மீட்டு விபூஷணனைப் பட்டத்துக்கிருத்த அவன் வெகுசாலமாக இராச்சியம்பண்ணினானென்று தமிழ்ப் புராணங்களிற் காணலாம்.

இவற்றிற்கு அத்தாட்சியாகப் படைத்தலைவனாகிய போர்பசு (Captain Forbes) என்பவர் போபற்றலவையென்னும் ஒரு வெளிக்கருகே சீதைக்குண்டமென்றொரு ஸ்தானத்தையும் அதற்கருக்க இராமாடணத்திற்கு சொல்லப்படும் காரியங்களை நிறைவிறுத்தத்தக்க சில விசேஷங்களை யுங் கண்டோமென்று சொல்லுகிறார். அல்லாமலும், ம. அ. ம. நூற்றாண்டிலே செகநாதபுரத்திலிருந்து ஒரு பண்டிதன் இராமேசுர வழியாய் இலங்கை இராசதானியாகும் கண்டி நகரத்திற்குப்போய்க் கற்கடக நகரஸ்தானியான கத்திராமசுவாமிபைத் தரிசித்து, அதின் மேல் ஒரு அத்தியந்த உத்துங்க பருபதத்தின் மேல் ஏறி அதிலுள்ள சிற்பாதத்தண்டை போய் ஒரு பக்கமாயிருந்த போபற்குளம் (இராவணன் குளம்) என்ற குகையையும் அதற்குச் சற்றே தள்ளி சீதைக்குண்டமென்னும் ஸ்தானத்தையும் கண்டோமென்று சொல்லுகிறார். இராவணசங்கார ஆரம்பத்தல் அவன் சீதையை இந்த சீதைக்குண்டமென்ற ஸ்தலத்திலே சிறைப்படுத்தி வைத்தானென்று சில சரித்திரகாரர் சொல்லுகிறார்கள்.

இராமர், இராவணன் என்பவர்களைப் பற்றிய சரித்திரம் சற்றென்கிலும் மெ

ய்மென்றுணர வேண்டியதாய் இருக்கின்றது. புலவோர்க் காரியபத்துவமுள்ள அணியிலக்கண முதலியவைகள் பாரிப்புள்ளவைகளாயிருக்க அவர்கள் பாரித்துச் சொல்வது சரியாயிருந்தது. ஆகையால் அவர்கள் பருப்பித்துச் சொல்லுகிறவைகளிற் பத்திலொரு பங்கையாவது உண்மையென்று அங்கீகரித்துக் கொள்ளவேண்டும். இராமரென்பவருடைய சரித்திரம் உண்மைப் படுகிறபோதே இராவணனுமிருந்தானென்றறிக்கிறோம். அப்படியிருந்தது மெய்யானால் அவன் இலங்கையிலேயிருந்ததும் மெய்யாய். அவன் இலங்கையிலேயிருந்தது மெய்யானால் சிங்கள இராச்சியத்திற்கு முன்னிருந்திருக்க வேண்டும்; ஆகிலும் இவைகளைப்பற்றி பின்னொருமுறைபேசுவோம்.

இலங்கையின் பூருவ சரித்திரத்தை இராமாயணம், இலங்கைக் கல்வெட்டு, சிங்களவருடைய மகாவஞ்சி, முதலிய நூல்கள் வழியாய்ச் சொல்வதேயன்றி வேறொரு வழியாய்ச் சொல்லக் கூடாது. அவைகளும் மனுஷருடைய நினைவுக் கெட்டாத பாரிப்புக்களையென்றி மற்றொன்றல்ல. ஆகையால் அவைகளை முற்றாய் இங்கே அலப்பிக் கூறுவது தகராது. அப்படியிருப்பதால் சிங்களவிராச்சிய சரித்திரத்துக்கு முன்னிருந்தவைகள் பூரணமாய் நமக்குக் கிடையாது. சிங்களவருக்குச் சில சரித்திரப்புத்தங்களை இருக்கின்றன. அவைகளிலொன்று கிறிஸ்துநாதர் பிறக்க, நூசக வருஷங்களுக்கு முன் தொடங்கி, அராசச. வருஷங்களின் சங்கதியைச் சொல்லும். இதை மகா உபிசமென்று சொல்வது. மகா உபிசமுடிவு முகையாக, தூஉகாசும். வருஷம் வரைக்கும் ஒன்றும், தூஉகாசும். வருஷம் வரைக்கும் மான்னுமாக இரண்டி ஏடுகளுள்ளன இவையையச் சுலவமிசமென்று சொல்வது. இவையல்லாமல் வேறுமனைக சிறுச்சிறுப் பாடல்களுமுள்ளன. இப்பொழுது இவைகள் பாலிபாஷையிலிருந்து இங்கிலிஷிற்குப் பப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளைக் கூடிய மாத்தரத்திலே தமிழிற்றிருப்பிச் சருக்கிச் சொல்லுவேன்.

சிங்களவிராச்சியத் தொடங்குகிறதற்கு முன்னே கௌதம் புத்தன் வாரணசியிலிருந்து ராட்சதர்கள் நிறைந்திருக்கிற இலங்கையிலே நம்முடையபோதகம்பரம்பி அதிக பிரபலியமாமென்றெண்ணி, இலங்கை மத்தியிலிருந்த சோகரியமான ஆற்றங்கரையிற் கூடியிருந்த இராட்சதக் கூட்டங்களுக்கிடையிலே மேலாக வட்டமிட்டு வந்து புயலையுங் காற்றைபுழுண்டுபண்ணினதினால் அவர்கள் பயப்பட அவர்களுக்கபயங் கொடுத்தபின்பு அற்புதமாய் இலங்கையிலே சுவாலைகொள்ளப் பண்ணி இராட்சதர்கள் அதற்குத் தப்பி யோடப்பண்ணினான். அதன் மேல் தேவருக்கும் மனுஷருக்கும் அவன் போதித்தானென்றும், இலங்கை அதனற் பாக் கயம் பெற்றிருந்ததென்றும், அங்கேயு



ள்ள சகலவித பாவங்களும் அற்றுப்போயினவென்றும், எல்லாஞ் செழிப்பாயிருந்தனவென்றும் சிங்கள சரித்திரங்களிற் காண்கிறோம். தமிழ்ப் புராணங்களைப் பார்த்தாலும், சிங்கள, பாலி, சமஸ்கிருத சரித்திரங்களைப் பார்த்தாலும் இலங்கையிலே இராட்சதரென்னும் ஒரு தூட்ட சாதி இருந்தார்களென்று விளங்குகின்றது. அது மெய்யானால் இராட்சத அரசு சிங்கள இராச்சியவாரம்பத்துக்கு முன்னிருந்திருக்கவேண்டும்.

(To be continued.)

ஆதும் நிண்ணயர்.

[Child's Book on the Soul.]

என் பிரியமுள்ள பிள்ளைகளே,

எனக்கு ஆறு பிள்ளைகள் உண்டு. அவர்களெல்லாருஞ் சிறு வயசுள்ளவர்கள்; எல்லாரிலும் மூத்தவனுக்கின்னும் ஒன்பது வயதாகவில்லை.

அவர்கள் நல்ல பிள்ளைகளாகித் தங்கள் தாய் தகப்பன்மாருடைய விருப்பத்தின்படி நடக்கிறபொழுது அவர்கள் அடிக்கடி கேட்பதற்குக் கதைகளைச் சொல்லுவேன். அவர்களுக்காக இந்தப் புத்தகத்தை எழுதி அவர்களில் முதல் மூன்று பிள்ளைகளுக்கு வாசித்தேன். மற்றவர்கள் இதைத் தெரிந்தறியாதபடிக்கு இப்பொழுது இம்முந்தையவையிருந்தும் இனி வினாவத் போது அறிந்துகொள்வார்களென்று நம்பியிருக்கிறேன்.

இந்தப் புத்தகத்தை வாசிப்பது அல்லது கேட்பது மற்றச் சிறிய ஆண்பிள்ளைகளுக்கும் பெண்பிள்ளைகளுக்கு நன்மையாயிருக்குமென்று நினைத்து இதை அச்சிற் பதிப்பித்தேன். என் பிரியமுள்ள பிள்ளைகளே, நான் எழுதினதைப் படித்தறிந்திருந்தாலே உங்களுக்கு நன்மை வருமென்று விரும்புகிறேன். நீங்கள் தாமே இதை இலேசாய்வாசிக்கக் கூடாதிருந்தால் வேறொருவனைக்கொண்டு இதை உங்களுக்கு வாசிக்கவும் உங்களுக்குத் தெரியாத சொற்களின் கருத்தைச் சொல்லவும் நீங்கள் கேட்கலாம்.

ஒரு சிறு பையனையும் அவன் தாயையுங் குறித்து ஒரு கதையை உங்களுக்குச் சொல்லப்போகிறேன். தாய் மகனோடும் மகன் தாயோடும் அனேக காரியங்களைப் பேசிக்கொள்வார்கள்.

உங்கள் தகப்பனோடாகிலும் தாயோடாகிலுஞ்சகோதரனோடாகிலுஞ்சகோதரியோடாகிலும் வேறொருவனோடாகிலும் நீங்கள் சொஞ்ச நேரம் உளுக்காரிந்து பேசினால் அவர்களுக்குப் பல காரியங்களைச் சொல்லுவீர்கள். அவர்களும் உங்களுக்கும் அநேக காரியங்களைச் சொல்லுவார்கள். அப்படிப் பேசுவதே சல்லாபமென்று சொல்லப்படும்.

இந்தப் புத்தகத்திலே சில சல்லாபங்களுண்டு. நீங்கள் வினையாடுங் கருவிகள் உங்களுக்குப் பிரியமுண்டாக்குகிறது போல உங்களைப் பிரியப்படுத்தும்படிக்கு மாத்திரம் இவைகளை எழுதவில்லை இதற்கு மேலான ஒரு காரியத்தையுஞ்

## CHILD'S BOOK ON THE SOUL.

To little Boys and Girls, from one who hopes, they will learn, both how to be good and to do good. For, to be good, and to do good, is the only way to be happy.

MY DEAR CHILDREN,

I HAVE six children. They are all quite young; and the oldest is not nine years of age. They often ask me to tell them stories and I am glad to do so, when they are good children, and do what their father and mother wish to have them do. I wrote this book for them, and I have read it to the three oldest. The others are too young to understand it yet, but I hope they will be able to do so when they grow older.

I thought it might do other little boys and girls good to read this book, or to have it read to them. So I have had it printed; and I hope, my dear Children, that it will do you good, to learn and understand what I have written. If you cannot read it easily, you can get some body to read this book to you, and to tell you the meaning of any hard words which you do not understand.

I shall tell you a story about a little boy and his mother. The mother will say a great many things to the little boy, and he will say a great many things to his mother.

If you should sit down with any body, with your father or mother, or brother, or sister, and talk with them for some time, — you say a good many things to them, and they say a good many things to you, — to do so, would be called a *dialogue*.

There will be several dialogues in this book. I did not write them, only to amuse you, as your playthings do. I wish to do something more than to amuse you. I wish to teach you some things which you ought to know, and to remember, if you wish to be good boys and girls.

The mother we will call Mrs. Stanhope; and the little boy, her son, we will call Robert.

I do not know, there were ever such persons, as Mrs. Stanhope and Robert. But I can tell you better what I wish to tell you, if I talk about a mother and her son, and if I give them both names. All that they say will be right, and it will do you good to know it, and you must try to understand, and to remember it.

Do not be in a hurry to get to the end of the story. Be attentive to every part of it. If you do not understand any word, or any thing which Mrs. Stanhope and Robert say to each other, be sure to ask somebody to explain it to you. This is the way, you should always do, when you find any thing hard in the books which you read. It does not do little boys and girls any good to read books, if they do not understand them.

And when your father or mother, or any body is talking with you, and you do not know what they mean, — tell them, you do not understand them, and ask them, to please to explain it to you. And when they try to explain any thing to you, or to tell you the meaning of any hard words, and still you do not quite understand them, do not be afraid to tell them so. It is very wrong to say that you understand a thing, when you do not.

Try to understand every thing that you are reading or learning, or that any body says to you, and then you will improve fast; and then you will become wise, and I hope, also, good and happy.

But I suppose, you would like to hear the story about Mrs. Stanhope and her son Robert, which, I hope, will be both instructive and entertaining to you. I am your friend,

THOMAS H. GALLAUDET.

செய்ய விரும்புகிறேன்.

நல்ல பிள்ளைகளாக நீங்கள் விரும்பினால், அறியவும் நினைவுகூரவும் வேண்டிய சில காரியங்களை உங்களுக்குப் படிப்பிக்க விருப்பமாய் இருக்கிறேன். — அந்தத்தாயானவளுக்கு இஸ்தானோப்புத் துரைச்சாணியென்னும் பேரையும் அவன் மகனாகிய அந்தச் சிறு பையனுக்கு உரோபோற்றென்னும் பெயரையுங் கொடுப்போம். இஸ்தானோப்புத் துரைச்சாணியும் உரோபோற்றமென்றழைக்கப்பட்ட பெயர்கள் ஒரு காலத்திலே உண்டானவர்களென்று நான் அறியவில்லை. ஆகிலும் ஒரு தாயையும் மகனையுங் குறித்துப் பேசி அவர்கள் இருவருக்குச் சிறப்புப் பெயர்களைக் கொடுப்பதனால் நான் அறிவிக்க எடுத்த காரியத் தெளிவாய்க் காட்ட நினைத்தேன். அவர்கள் சொல்வதெல்லாம் உத்தமமாயும் நீங்கள் அதை அறிவது உங்களுக்குப் பிரயோசனமாய்மிருப்பதால் நீங்கள் அதை அறியவும் நினைவுகூரவும் பிரயாசப்பட வேண்டும்.

கதையின் முடிவைக் காணத் தீவிரியாமல் ஒவ்வொரு பகுதியையுங் கவனித்துக்கொள்ளுங்கள். இஸ்தானோப்புத் துரைச்சாணியும் உரோபோற்றமும் ஒருவரோடொருவர் பேசியிருக்கிற காரியமாவது வார்த்தைபாவது உங்களுக்குத் தெரியாதிருந்தால் யாரிடத்திலாகிலும் போய் அதன் கருத்தென்னதென்று கேட்டறியுங்கள். நீங்கள் எப்போதாகிலும் வாசிக்கிற புத்தகங்களில் அறிந்துகொள்ளக் கூடாத காரியமிருந்தால் இப்படியே செய்ய வேண்டியது. சிறு பிள்ளைகள் புத்தகங்களை வாசித்தும் அவைகளின் கருத்தென்னதென்றறியாதிருந்தால் அவர்களுக்குப் பிரயோசனமில்லை.

உங்கள் தகப்பனாவது தாயாவது வேறொருவராவது உங்களோடே பேசும் பொழுது அவர்கள் சொன்னது மலைவுள்ளதானால் நீங்கள் சொன்னது எங்களுக்கு விளங்கவில்லை ஆகையால் தயவுபண்ணி அதை விபரித்துச் சொல்லவேண்டுமென்று அவர்களிடத்திற் கேளுங்கள். நீங்கள் அறியத்தக்கதாய் ஒரு காரியத்தை விபரித்து அறிதான வார்த்தைகளின் பயனை அவர்கள் சொல்லும்போது நீங்கள் தெளிவாய் அறியாதிருந்தாற் பயப்படாமல் அது எங்களுக்குத் தெரியவில்லையென்று சொல்லுங்கள். நீங்கள் அறியாதிருந்தும் அறிவோமென்கிறது அதிக குற்றமாம்.

நீங்கள் வாசித்துப் படித்துக் கேட்டிறதெல்லாவற்றையுந் தெரிந்துகொள்ளப் பிரயாசப்படுவீர்களானால் நன்றாய்த் தெரிப் படித்தவர்களாகிறதென்றி நல்லவர்களும் மனோரமியமுள்ளவர்களாமாவீர்களென்று நம்புகிறேன்.

இஸ்தானோப்புத் துரைச்சாணியையும் உரோபோற்றையுங்குறித்திருக்கிற கதையைக் கேட்க ஆசையாயிருக்கிறீர்களென்று நினைத்து அதனாலே பிரயோசனமும் இன்பமும் உங்களுக்கு வருமென்று விரும்பமாயிருக்கிறேன்.



## MORNING STAR.

Jaffna, January 16th, 1845.

## NOTICE.

We sent to our Ceylon Subscribers on the 9th inst. a Supplement of 4 pages, comprising the remaining Chapters of நித்தியா நித்தியவித்தியா சூம் in a form to be bound with the 4th Vol. At the same time we notified our intention, on account of pressing engagements at this particular season, to publish the first two numbers of the Star on the 3d and 5th Thursdays of January instead of the 2d and 4th. In this we have simply anticipated the interval of 3 weeks that would otherwise have occurred between the publication of the 2d and 3d Nos. With this paper we send the afore-mentioned supplement to subscribers on the continent.

## THE NEW YEAR.

We offer the compliments of the season to our Readers. May peace, prosperity and happiness attend them through the year upon which we have just entered. We are happy to greet them on this occasion with an altered, and, as we trust, an improved form and appearance. Our best desires are for their good, and we would hope the improvement effected in our outward appearance will tend to conciliate their regard. We would remember however, as no doubt our readers will, that though outward improvement often exists as the visible effect of an improvement of their internal faculties, yet sometimes outward appearances are improved merely to disguise the inward defects which one is anxious to conceal. We hope to bear a creditable examination in this respect.

If our Readers will attentively peruse our columns, and reflect upon the subjects we shall bring to their notice in our bi-monthly visits, we shall hope not only to satisfy them of our increasing desire for their good, and of the solid value of the information afforded in our columns, but also to effect such an improvement in them as will justly enhance our value in their estimation, and render them the more worthy of our esteem and regard.

We hope our future progress may be one of continued improvement to ourselves and our readers, and that we all may be preserved to enjoy together many years of pleasant and profitable intercourse. No pains will be spared on our part to make our paper an agreeable and instructive vehicle of useful information on all subjects in which they feel an interest, and we shall rely for their appreciation of our object on the strength of their desires for their own and their countrymen's improvement.

*The Aurora.*—The Editor of the Aurora in his last issue announces to the public, that on account of his impaired health and numerous other engagements he is obliged to relinquish his connection with the paper, which will, in consequence, be for the present discontinued. We hope that circumstances may exist to favor its revival after a brief suspension, and that we may again be permitted to enjoy as heretofore the pleasure and profit of its company in our editorial course. The suspension of the Aurora leaves the Morning Star the only Christian News paper in the native language amongst the Tamil people. When we consider the number of periodicals in the native language that have been commenced, and the brief period of their existence, we feel some apprehension lest the Star should come to a similar untimely end. The causes of their brief career have been so similar and constant in their operation as almost to establish it as a law of native News paper natures, that they shall not live but one or two years. But having outlived the term of our predecessors and contemporaries, we feel that perhaps it may be our happy privilege to withstand the operation of these causes, and to run a more extended line of existence, even till we have completed the regular stages of infancy, childhood, youth, manhood and old age. Stranger things than this have happened, and why should we not be permitted to enjoy the thought—that a venerable old age will at last close our career, when the generations that survive us shall have their path illumined with other stars in whose rising brightness it may be our highest happiness to set. One circumstance of encouragement in our prospective course is too important to be kept from the knowledge of our readers. We have it on good authority, that besides our regular subscribers there are a considerable class who reap the benefit of our columns, by borrowing the paper for perusal. That we are held in so much esteem, as to be borrowed and lent, affords us no small satisfaction.

faction. Those who now feel the necessity of troubling their neighbors to obtain the satisfaction of perusing our columns, must, we are sure, sooner or later be impressed with the inconveniences of such a course, and then, they will feel too much self-respect to continue in this state of dependence, but will rather prefer, as gentlemen, to receive our regular issues in their own houses, and exchange the somewhat doubtful privilege of borrowing for the more certain and honourable one of lending.

*Progress and improvement of the English Language and Letters.*—Among the improvements that have been effected within the last 500 years there are few of greater importance in relation to the welfare of mankind than those which relate to language and letters. It is difficult to persuade ourselves on looking at copies of English Ms. or the first printed works, that the spelling and characters we see, represented to the readers and students of those days the English language and letters that we possess. There can scarcely be found in the letters of any two languages a greater difference of outline, than is presented to the eye in the forms of the Old English and the modern Roman character. It is a wonder to us how the transition could have been effected from the one to the other. The differences in spelling are also very remarkable. This may serve to illustrate the important truth that there is no limit to the improvements the human mind is capable of effecting in matters and things subject to human understanding. If the powers of the native mind in this country could once be thoroughly roused and directed in a course of improvement we should see beneficial changes at once commenced in the morals, manners, literature language and letters of the Tamilians, which might, after the lapse of a few centuries, present as striking a contrast with those of the present time, as is presented in the subjoined copies of a portion of the xiii. Chap. of 1st Corinthians—the one from a Ms. of the 13th Century; the other from the modern version of the Scriptures.

*Cyt I speke with  
tungs of men and  
angels sotheli I  
have not charite: I  
am maad as brasse  
sounyng, or a sym  
bale tynking. And  
gif I schal have pro  
phetic and have  
knowen alle mys  
teries and alle kun  
nyng or science.  
and gif I schal have  
al feith so that I  
over bere hillis fro  
oo place to an other.  
forsothe gif I schal  
not have charite: I  
am nought. And gif  
I schal deperte al  
my goodis into met  
is of pore men. And  
gif I schal vitake  
my body so that I  
brenne forsothe gif  
I schal not have  
charite it profitith  
to me nothing. Cha  
rite is patient or  
sufferinge. It is  
benyng or of good  
wille. Charite env  
yeth not. It doth not  
gyle. It is not inblo  
wen with pride it is  
not ambycouse or  
covetouse of wor  
schippis. It seekyth  
not the thingis that  
ben her owne. It is  
not stirid to wrath  
it thinkith not ybel.*

*Roman Catholic Fracas.*—A Fracas occurred on new year's day among the Roman Catholics of Jaffna in consequence of his lordship the Bishop's performing mass in the church of St. James, of Carraartero, instead of St. Mary's church where it has always before been celebrated. The attendants at St. Mary's were indignant at such treatment and it is said a large mob collected with the intention of interrupting the proceedings at the other church. They were however kept from any acts of violence, but we hear a prosecution is to be commenced against the Bishop and the priests for this wanton breach of privilege and for taking the cups and crosses belonging to St. Mary's church without leave of the trustees, for use in the other church on this occasion. It is alleged by the aggrieved party that the Bishop and priests were influenced to the course they have taken by a considerable reward of money. Such scenes, whenever they may happen and whatever may be the occasion, cannot fail to bring shame and disgrace upon the participants in them. How contrary is all this to the spirit of Christ and to the injunctions of his word. We are glad to know that many Catholics have resolved to read the Bible and take that for their guide instead of the words of their Priests. Nothing but the reading and study of the Holy scriptures will serve to remove the ignorance and prejudice of the R. Catholics, and expose the unauthorised assumption of power over their consciences by their priests; and nothing would be more fatal to the influence and selfish objects of the Roman Catholic priesthood than this.

We are astonished that men of sense and judgment whose understandings are enlightened on the subject, should submit, as some we hear have done, to mortifying and shameful penances—such as wearing a crown of thorns and bearing on the shoulder a heavy cross, because they have not seen fit to visit the confessional. Where we ask is the scriptural authority for such proceedings? Where are we taught, that forsaking the confessional is sin, or that sin may be atoned for by such works as these. Every one that is taught by the spirit of God to rely on Christ alone for salvation, must, in his soul, abhor these abominations.

*New Post Office Arrangements in Ceylon.*—We are truly gratified to hear, by the Herald of the 4th inst. that the Post Office Department of this Colony, when the bi-monthly communication with Europe is fully established, which it is hoped will be in the course of another month, is to be newly arranged so as to be independent of the control of the colonial Government, and under the supervision of the head of the Post Office Department in England. This measure can hardly fail to ensure the advantages of more regular and expeditious communication, and we would hope, some reduction in the rate of Postage also. Under the new arrangement the salary of the Ceylon Post Master General will be doubled and the duties of this difficult department will, it is hoped, receive his undivided attention. It is thought that Colombo will eventually be the port where the Mails and passengers of the monthly steamers will be landed and embarked.

## THE COMET.

This unexpected visitor was first seen at this place, on the 27th ultimo. Then, at 7h. P. M. the nucleus was hidden beyond the trees in our horizon. On the 2d instant at 7h. P. M., the nucleus, or rather *Coma*, was about 13° above the horizon, and bearing nearly S. W. Since that time it has been pursuing its way somewhat west of north, at the rate of more than two degrees a day. I may hereafter, perhaps, give something more definite as to its course, in our 'firmament.'

It has been well said, that "Comets are truly the knight-errants of Astronomy." They are, in some respects, the most wonderful, in their character and history, of all the heavenly bodies.—They have ever been regarded, by unenlightened man, as the harbingers of evil to the world—proclaiming wars, famines, pestilence, and the like;—thus manifesting to the people the anger of their gods.

Such is the light in which these blazing bodies are now viewed by the Hindus. The present Comet is spoken of by those around us as predicting famine and pestilence.

While science has stripped these trailed and errant visitors of their terrific aspect, she has at the same time thrown around them peculiar interest. They promise to throw light on what may be termed the physiology of the planetary and stellar systems. They may be *worlds in a forming stage*.

The whole number of Comets belonging to the Solar system cannot be certainly told. It is doubtless very great. The principal facts, of at least 130 comets, have been computed, and recorded for future comparison.

Comets are generally considered as consisting of three parts—the *nucleus*, the *coma* or *envelope*, and the *tail*. The *nucleus* is generally very small, appearing as a mere point, like a star, in a centre of the coma or head. In many comets no nucleus can be discovered. In such cases stars might be seen through any part of the comet. The *coma* is the envelope of the nucleus, a dense nebulous covering. The *tail* is considered as a mere prolongation of the coma. It lengthens gradually as the comet approaches the sun. As it recedes from the sun, the tail contracts, and usually nearly disappears before the comet is out of sight.—The tails of comets always extend in a direct line from the sun, though somewhat curved by the course of the comet in its orbit.

There is great variety in the *magnitude* and *brightness* of comets. The one now visible is one of a small and less imposing kind.

The times occupied in their revolutions around the sun, are very various. Of the six more remarkable comets the shortest period is about three years and four months; and the longest is estimated at 3,333 years.

Comets recede to very different distances from the sun. Encke's comet, which revolves in a period of three and a third years, has its orbit within that of Jupiter; while Halley's comet, whose period is 75 and a half years, wanders off to the distance of nearly 3,600,000,000 miles. This, as has been supposed of some comets, may have a *second centre*, or focus, like the sun. Some are supposed to move in peculiar curves which do not return into themselves;—in which case the comets never return to the sun.

Comets are not luminous bodies; but like the planets, shine by reflecting the light of the sun.

The quantity of matter in comets is very small, so small that, though they come very near the earth and other planets, and so that their own motion is greatly disturbed by the attraction of the planets, yet they have never exerted any sensible counter influence on these bodies. The extremely rare or attenuated nature of these bodies, renders them more like masses of vapor than any other form of body. "The highest clouds that float in our atmosphere," says Sir John Herschel, "must be looked upon as dense and massive bodies, compared with the filmy and all but spiritual texture of a comet." The same Astronomer, when observing Biela's comet in 1832, saw that body pass directly over a small cluster of minute telescopic stars of the 16th or 17th magnitude, and yet the whole cluster was distinctly visible through the comet. Upon this he remarks, "A more striking proof could not have been afforded, of the extreme transparency of the matter of which this comet consists. The most trifling fog would have entirely effaced this group of stars, yet they continued visible through a thickness of the comet which, calculating on its distance and apparent diameter, must have exceeded 50,000 miles, at least towards its central parts."—"From this, and similar observations," says another writer, "it is inferred, that the nebulous matter of comets is vastly more rare than that of the air we breathe, and hence, that, were more or less of it to be mingled with the earth's atmosphere, it would not be perceived, although it might possibly render the air unwholesome for respiration."

Comets should now be regarded as component parts of the solar system. There is no evidence that they have ever exerted any influence on the affairs of the world. Their return and exit are no more prognostics of any peculiar events, than the emersion and immersion of Jupiter and Saturn, in connection with the Sun.

Balticotta, January 15th, 1845.



**The Weather.**—Early on the 31st ult. the wind blew strongly from the N. and N. W. accompanied with rain; as the day advanced the wind veered round to the west and south, increasing in power till there was a regular gale. It appeared most violent about 12 o'clock P. M. when it had got quite round to the south; and soon after subsided. Considerable damage was done to trees and hedges, and some dhoneys, we hear, were severely injured. The Chavagachery Church was unroofed, and a dwelling house belonging to one of the Planters. There is a rumour that some lives were lost in the wreck of a dhoney near Cais, but we have no confirmation of the rumour.

**The Crops.**—The hopes of the agriculturists have a good deal revived since the late copious showers. We understand that on the continent also, the rains have put the crops in a new and promising condition. Some speculators who had, in anticipation of a famine bought up large quantities of paddy to sell at extravagant prices; are quite chop fallen at their disappointed prospects.

**The Overland Mails.**—The Jaffna Packets for the next Overland mails will close on the 16th and 20th inst. at 4 o'clock P. M.

**Public Meeting.**—We are informed that a Public meeting was convened in Jaffna on the 29th ult. to consider the subject of raising subscriptions to build a place of worship in the town where religious services may be held in Portuguese and Tamil alternately—to be conducted after the forms of the church of England. The Rev. C. David presided, and addresses were made on the occasion by the Rev. Messrs C. David, and J. C. Arndt, and by Messrs. Grenier, Gams and Mathiesz. A subscription was taken on the spot amounting to £37, £22 10 of which were subscribed by Mr. Arndt.

**Missionary.**—Mr. and Mrs. WYMAN, of the American Ceylon Mission, and Mr. and Mrs. CRANE, of the American Madura Mission, embarked on the 27th ult. on the ship *London*, at Madras, on their return to America via England. The ill health of Mr. Wyman and Mr. Crane is the cause of their return.

Mr. ECKARD, late of the American Ceylon Mission, who returned to America about two years ago on account of Mrs. Eckard's ill health, has dissolved his connection with the American Board of Missions, and assumed charge of an Academy at Savannah, Georgia.

Mr. S. WELLS WILLIAMS, American missionary to China, arrived at Colombo, a short time since on his return to the United States. He writes from thence January 4th., as follows:

"I left Hongkong, Nov. 26, at which time all our number were in their usual health; but I have heard since then that Mrs. Shuck died the next day, after giving birth to her fifth child; the Master came for her at a moment when she looked not for him, though I have every reason to believe she was ready for the summons. Her death is the fourth sudden one among the American community in China, within the last few months; Mr. Lawrence, who was drowned; and Mr. Waldron, (American consul at Hongkong) and Mrs. Tiers, of Philadelphia, who died of cholera, being the others. These two cases of cholera are the first ever known among the foreign community in China so far as any resident now in the country can remember.

"I find the most dreadful idea exists here regarding the unhealthiness of Hongkong, some almost imagining it to be a charnel house. It has no doubt been a sickly place during the two past summers, but I think the causes are, humanly speaking, living in badly built or unfinished houses, great exposure to the sun, and the use of intoxicating drinks."

A friend at the Sandwich Islands, writing from Honolulu, June, 21, 1844, says:—"There have been important political changes here the past year. The independence of the islands has been secured. Foreigners are increasing, and the islands are becoming of much importance in the commercial world. Honolulu is getting to be quite a city. What the end will be, it is difficult to foresee; perhaps the dwindling away of the Hawaiian race. Missionaries here are much more popular with the foreign community than they were a few years ago."

**Proctors.**—The abolishment of the District Courts, has drawn the number now amounts to 30.

**Police Court.**—The Police Court was opened at Jaffna on the 2d inst. by W. K. Burleigh Esq. who has also been appointed Commissioner of the Court of Requests.

**Supreme Court.**—The Sessions of the Supreme Court are publicly notified to be opened at Chilaw on or about the 23d January; at Aripo, on or about the 5th Feb. and at Jaffna, on or about the 12th Feb. Mr. Justice Carr is expected to preside in the Northern circuit.

**Exportation of Cinnamon.**—The amount of cinnamon exported from Ceylon for the year ending the 30th Nov. 1844 is 1,112,988 lbs.

**Salt in Store.**—The quantity of salt in store and ready for export, in the Northern Province, on the 18th of October was 30,758 bushels.

**To Navigators.**—The Bombay Government have issued a Notice, warning navigators, that the Shoals and Banks off the Laccadives islands, are found by recent observations to be laid down in Capt. Moorsby's Chart eighteen and a third miles of longitude too far to the eastward; an error that has occasioned many shipwrecks.

**New Police Ordinance.**—The New Police Ordinance is declared by His Excellency to be in force, in the Towns of Colombo, Galle, Negombo and Kandy, from the 18th Dec. A Tax of seven and a half per cent is to be levied on all immovable property within their limits, for the maintenance of the Police establishment.

**Benevolence.**—Subscriptions amounting to more than 4,000 Rupees have been received at Madras, for the relief of the sufferers by shipwreck in the late gale.

**Hindu procession on Sunday forbidden.**—At Madras a respectable native applied to the chief magistrate for leave to conduct a Hindu procession through the town on Sunday, and was refused.

**Gas light Company.**—At Calcutta a proposal is before the public to form a Gas company for lighting the city.

**Roman Catholic Religious Exhibition.**—Tickets of invitation to a grand exhibition, at the Calcutta Nunnery have been issued to the public, price 5 Rupees, each. Five ladies are to take the veil and become nuns, and a Sermon is to be preached by Bishop Olliffe.

**Steam Navigation on the Ganges.**—The Delhi Gazette says five splendid boats have been ordered out for navigating the Ganges, and others will follow as fast as they can be built, till the Ganges is covered with Steamers.

**Baptisms.**—On Sunday the 16th of November three converts were baptised by the Rev. M. Brouson, at Nowyong.

These persons have abandoned Hinduism for more than three years past, during which time their diligent search after truth, and correct deportment have been worthy of their Christian profession.—*Friend of India*, of Dec. 12.

**Robbery of a Temple.**—Jewels to the amount of 100,000 rupees were recently stolen from a celebrated temple at the village of Monshurn 43 miles from Poonah. The officiating priest was the robber, and he has been apprehended and the whole of the property recovered.

**Glazed Flooring Tiles.**—Glazed flooring tiles, six and a half inches square and three quarters of an inch thick, stained blue and white like old Dutch ware, are made in Scinde and sold in Bombay at three shillings a hundred. They are said to be a most excellent flooring material, free from damp and wet.

**A good Return.**—Mr. JOHN LAWLESS, an assistant in the Bombay Custom house, lately seized a quantity of wool, valued at 10,000 Rupees, that had been smuggled on board a vessel in the harbor, and is to receive half the value to himself.

**Affairs of Punjab.**—The Punjab appears now to be in a quiet state, with the exception of Cashmere. Heera Singh and Gopal Singh who have so long been threatening hostilities against each other, are now said to be on good terms.

**The Plague at Cabul.**—The Delhi Gazette of Dec. 4, states that the plague was raging at Cabul, and that many distinguished persons had fallen victims to it.

**Value of Education.**—The Governor General of India in replying to an address of the native inhabitants of Calcutta, thanking him for the late Government Ordinance for the encouragement of education, offers the following remarks:

"But I am anxious for this extension of education on higher grounds. I desire it, because it must tend to the increased happiness and prosperity of all classes of the people."

"The acquirement of knowledge renders one man superior to another. It enables him to follow a profession or to fill an office, the duties of which an ignorant person could not perform—but it does more—it enables him to become a most useful member of the community, so that we may, with reason hope, that the result will be the gradual increase of civilization over a land which Providence has blessed with great natural advantages."

"It has been my object in issuing the late resolution to afford encouragement to all classes of every description, who have availed themselves of the opportunities presented to them of qualifying themselves by a due course of study for employment in the public service. It has also been my object to induce others, who may hitherto have been remiss in taking advantage of the same facilities, to follow their good example."

#### OVERLAND INTELLIGENCE.

The Overland Mail Packets for Jaffna were received on Saturday the 28th ult. The latest intelligence from Europe is to the 7th of November. No events of very great public importance appear to have transpired within the previous month.

On the opening of the new Exchange, Her Majesty visited London in state. Great preparations were made for her reception by the civil authorities, and the day was honoured by a general suspension of business.

The king of France had made his long expected visit to Queen Victoria. He was every where received with the most cordial greetings, and appears to have reciprocated heartily the sentiments of regard manifested towards him by the Court and the different public bodies by whom he was addressed.—He embarked at Dover, on his return to France on the 15th. At Dover an address was presented to the king by the Mayor, to which His Majesty replied as follows:

"I leave this country with a heart deeply impressed by the general greeting which I have received from, and the feelings which have been evinced towards me by, all classes of Her Majesty's subjects; above all by the many tokens of friendship and affection which I have received from Her Majesty. They give me a favourable opportunity of manifesting towards your country those sentiments of amity so essential to the maintenance of peace and to those good understandings between the two countries which have ever been the aim and object of my policy. I am most happy to find these sentiments congenial to the wishes of the British nation; and I have no doubt but that they will be appreciated in my country. Two such nations, mutually calculated to be of so much advantage to each other will, I trust, equally estimate what I have so deeply felt."

Before leaving Windsor the king presented six magnificent gold snuff boxes, with his portrait set in brilliants, to the principal officers of the household who had been appointed to attend him. He also presented a number of brilliant rings and brooches to the ladies and other attendants of Her Majesty, and a sum of £1000 to be distributed among the domestics generally. He also left a sum of about £400 in aid of a charitable institution for the education of the children of Frenchmen, and a sum of about £160 to be distributed among the poor of Windsor, beside a massive gold snuff box to Capt. HAY one of the Commissioners of Police, for the attention he had shewn His Majesty while he was in England.

Lord Ellenborough arrived at Portsmouth on the 11th of October. He has been created an Earl and a Viscount, and a knight grand cross of the most Honorable Order of the Bath, honorary distinctions, rather incongruous with the manner of his recall from India.

The Puseyites have met with a signal defeat in the contested election of Vice Chancellor for the Oxford university; Dr. SYMONS the Protestant candidate having been elected by a majority of 822 to 183 votes.

**Overland Mail Arrangement.**—A mail is to be forwarded from Southampton on the 3d of every month by steamers on the Constantinople line, which will be landed at Malta, from whence it will be conveyed, together with the succeeding despatch of the 7th, via Marseilles, by one of her Majesty's vessels to Alexandria, and from Suez to Bombay direct. Another mail will be forwarded from Southampton on the 20th of every month, by the steamers *Oriental* and *Great Liverpool*, which will receive at Malta, a despatch leaving London on the 24th via Marseilles, and proceed at once to Alexandria. This mail will be taken up at Suez by the steamers *Hindustan*, *Bentick*, and *Precursor*, and be conveyed to Calcutta direct, calling at Aden, Ceylon, and Madras, forty-five days being allowed for transmission from England to Calcutta.

#### AMERICA.

Intelligence has been received from the U. S. to the 15th Oct. The return of Mr. CLAY as president was all but certain. The third Mormon war is ended without bloodshed. In Texas Mr. ANSON JONES had been elected President. He is opposed to the annexation of Texas to the United States. His election had excited some surprise, and amongst certain parties in the U. S. a good deal of vexation.

## உதயதாரகை.

தஞ்சாவூர் (நாடு). தை மூ. யசு. தேதி.

### புதுவருடம்.

இதே துறாசூழும் ஆண்டிற்கு முகனையாயிருப்பதால் உதயதாரகையை வாசிப்பவர்கள் சகலர்க்கும் மங்களமொழியாகக் கூறுவதென்னெனில் உங்களையெல்லாம் சமாதானமும், செய்தொழிந்த சித்தியும் இன்ப செளக்கியமும் மென்மேலும் பெருகியுண்டாகட்டும். உங்கள் நன்மையை விரும்பி நாங்களிவ்வருடத்தாரகைப் பத்திரத்தினுருவை மாற்றி விகித்திருக்கிற காரணத்தினிடம் நீங்கள் சகலரும் அதின் வருத்திக்கனுகூலிகளாகாமல் போக மாட்டீர்கள் என்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. நீங்கள் மனத்திடம் வெளித்தோற்றத்தினுண்டான தருத்தமானது அந்தர்க்கணங்களிலுந்தோர்ச்சியுண்டென்பதைக் காட்டுமொழிகுறிபாயிருந்தாலுந் கிறித்துவேன்களில் வெளித்தோற்றமான செயல்கள் உள்தோற்றமான செயலையல்லது தோர்ச்சியை மறைத்திருக்கின்ற உபாயத்தைக் கொண்டிருக்கின்றது. நீங்கள் தாரகையிற் பிரசுரஞ் செய்யப்பட்டு வரும் பொருள்களைக் காதுடன் வாசித்து நோக்கித் தவருவதுண்டா லுல், நாங்கள் உங்களுக்கு நன்மை செய்ய இரம்ப ஆசையுண்டெனும், தாரகையிற் பதிக்கப்படும விஷயங்களைவெல்லாம் வைரத்தினத்திற்குச் சமாளமெனும் உங்களுக்குருகிப்படுத்தவ துமன்றி அவற்றிலுங்களுக்குண்டாகுந் தோர்ச்சியிற் பொருட்டு நீங்கடெனமில் அதிசய களிப்பைக் கொண்டிருக்கப்பண்ணுவதற்கும் நாங்கள் விரும்புமனவர்களாய் இருக்கிறோம். ஆகையால் எங்களுக்குமுங்களுக்கும் இனிமேலுண்டாகுந் தோர்ச்சிக்கு ஒரு முடிவிலவ் திருக்குடெனும் வெகுநாளைக்கு நாங்களிப்படிப்பீட சந்தோஷமும் விரும்புமனவர்களாய் இருக்கிறோம். உதயதாரகையிற் சகல பெயர்களும் சரிசனயைக்கொண்டிருக்கவுந் தங்களைப்போலத் தங்கள் கதேசந் தவரிட்குந் தேவதூதையுடைய உபயோகம். எனக்காரிந் தாரகைவழியாய் பிரசுரஞ் செய்து வந்தெங்களுக்கு இருக்கிற சந்தோஷ செளக்கியத்துக்கொரு எல்லையிலை.

### யாழ்ப்பாணம்.

இவ்வியாழ்ப்பாணத்தில் வாழ் மக்களுக்குரியது தபயப்ப அனந்த கலைகளாகிய கதிர்களைப் பரப்பி அவையிற்சின் அகத்திருளாகிய அஞ்ஞானத்தை ஒட்டும்படி கித்திரங்கி இங்கிலாந்தில் திரும்பும் இம்நாண் வந்ததித்த மகாகனம்பொருந்திய பிற்றர் பாரிசில் ஐயராற்பட்டினும், செட்டித்தெரு, வன்னிப்பண்ணை, கித்திர, தேய்கு என்னுமிடங்களில் ஸதாபிக்கப்பட்ட தமிழ்க்கல்விச் சாலைகளிற் கற்று மாணுக்கர்கள் இதுவரையிற் கற்றிருக்கும் இலக்கணம், இலக்கியம், வேதவாக்கியம், புலனசாத்திரம், சனிததூல் முதலிய கல்விகள் மார்க்கம். உக, தேதியிலவ் நிராத்தரி மெற்படி செட்டித்தெருவிற் பள்ளிக்கூடத்திலே சில வித்தவாமிசாகளுக்கு முன் அங்கேற்றப்பட்டன. அப்பொழுது அம்மாணுக்குந் சிலர் தாங்கற்ற தூர்க்களில் ஏனையோரினுந் கிறித்த வித்தியாசமாத்தியத்தைக் காட்டக் கண்ணி அவ் ஐயர் அதற்குப் பரிசாய்க் கொடுத்தற்கு அந் தூர்க்கையோடு அத்தத்தால் ஒப்புமையுடைத்தோர் பொருளிலதேனும் சத்தத்தால் ஒருமையுடைய பொருளுந் தவக் கருதி ஒவ்வொருதூர்க்கை கொடுத்த ரென்க. இப்படி எம்மேலுந் கெல்லாம் இகபரப் பிரயோசனங்களுக்கேற்ற நற்கருமங்களில் இன்னுமின்னும் இவா முயலுங்காலத்து அவைகளுள்ளாய்மாதொரு வக்கினமுமின்றி எளிதற் கித்தியாகும்பொருட்டு அனந்தகாருண்ணிய சொருபியாகிய கடவுளானவர் இவா மேற் காட்டித்திருக்கும்படி அவரது திருவடிகளை மனோவாக்குக் காயங்களினுந் கித்தித்துத் துதித்து வணங்குகின்றனம்.

இப்படிக்கு வேலாயுதர் கந்தர்.

மறைத்தாழ்ச்சியினிடம் உலகத்திற் பஞ்சம்வருமென்மெண்ணிப் பற்பல இடங்களிலும் போய் நெல்லு வாங்கியருவியுந் வித்போமென்மெண்ணினவர்கள் இவலம் பழித்தெருக்கைத் தாத்துக்கொண்டுருந்தகிளிப்பினைக்குச் சமாளமாய் இச்செவவுபெய்த ஏராளமான மறையினிமித்தம் ஊர்செய்து நெவ் விஷவு அதிகப்பட்டதினால் நம்பி மோசம் போவதற்கேதுவாயிற்று.



சுப்பிரீம் கோடு.—இந்த மாசும், உஅர். தேதி யளவில் சலாபத்திலும், மாசி மாதம், ஞா. தேதி யளவில் அரிப்பிலும், மஉர். தேதிமளவில் யாழ்ப்பாணத்திலும் சுப்பிரீம் கோடு கூடப்படும்.

போலீசைப்பற்றிய புதுக்கட்டளை.—பிறகிட்ட மார்கழி மாசும், மஅர். தேதி தொடக்கமாகக் கொழும்பு, காலி, கண்டி, நீர்கொழும்பு முதலிய இடங்களில் போலீசுக் கட்டளை நிருபித்தனுப்பிட்டு வழங்குமென்றும், இவ்வெல்லைகளுக்குள்ளுட்கிய அசைவற்றவாதனங்கள் சகலவற்றிலும் போலீசு உத்தேசமாகவோ சம்பளத்துக்காக அந்நுச்சேபுரைக் கணக்காக ஆயம் அறவிடப்படுமென்றும் கோவரணமேந்தார ல ஒரு கட்டளை நிருபித்தல் உண்டுபட்டது.

யாழ்ப்பாண மிசியோனைசார்ந்த உவைமன் ஐயரும் மதுரை மிசியோனைசார்ந்த கிறிஸ்தவரும் அவர்கள் மனைவிகளுக்கும் தேச சௌக்கியவீனத்தின் பொருட்டுப் பிறகிட்ட மார்கழிமீ, உஅர், தேதி சென்னபட்டினத்திலிருந்து அமெரிக்காவுக்குக் கப்பல் ஏறிவிட்டதுமன்றி இற்றைக்கு இரண்டு வருடத்திற்குமுன் இவ்விடத்தைவிட்டுமேற்கூறிய காரணத்தினிடம் அமெரிக்காவுக்குப் போனவரும் யாழ்ப்பாண மிசியோனைசார் சேர்ந்தவருமாகிய எங்கெட்டைர் அவர்கள் திரும்பவும் இவ்விடத்திற்குக் குரு உத்தியோகமாய் வராதபடிக்கு அமெரிக்காவிலேதானே சாத்திரப் பள்ளிக்கூடமொன்றுக்கு முதலாளியாக நியமிக்கப்பட்டார்.

பெருங்காற்று, பிறகிட்ட மார்கழிமாசும், ஞா. தேதி செவ்வாய்க் கிழமையிலன்று யாழ்ப்பாணப் பகுதிக்குள் கச்சாள்புடலடித்து மழை மிகுதியாய் பெய்ததினால் வெகு மரங்களும் முரிந்து வேலிகளும் விழுந்து தோணிகளும் அக்கப்பாடையா ஏதுவாயிற்று. சாவுக்கச்சியிற் கிறிஸ்தவமாரிக்க கோவிலும் தோட்டஞ் செய்க்கிற துறை ஒரு வரிருந்த வீடும் புயலுக்கு விழுந்து போயின. ஊர்காவத்தறைக்குக் கிட்ட கின்ற ஒரு தோணியும் உடைந்ததினால் அதிலிருந்து சண்டுகளெல்லாரும் மாண்டு போனார்களென்றொரு பேச்சுண்டு. அது மெய்யோ பொய்யோ தெரியாது.

இந்த மாசும் முதந்தேதி வருடப்பிறப்பிலன்று யாழ்ப்பாணத்துக் கத்தோலிக்கத் திருச் சபையாருக்குள் நடந்த கலாதி. பிறகிட்ட, துளாகூசு. ஆண்டளவில் கட்டப்பட்ட பெரிய மாதாவின் கோவிலிலே பெரிய திருநாள், ஞானஸ்ரீதந்த திருநாள், பாடுபடுத்தலின் திருநாள் இவைகள் மேற்கூறிய ஆண்டு தொடக்கமாக இன்னும் வரைக்கும், ஸ்ரீ வருடக்காலமாக நடத்திவந்த தந்திரமாறாக இந் தந்தைமீ முசந்தேதியிலன்று, கொழும்பிலிருந்து இவ்விடம் இச்செவ்வ வந்திருந்த விஸிப்புயல் இவ்விடத்திற் கட்டளைச் சுவாமியுடன் கூடிக்கொண்டு பொருள் வாஞ்சையினிமித்தம் மயங்கிப் பெரிய மாதாவின் கோவிலைச் சார்ந்த திருப்பணிகள் சிலுவைகள் முதலானவைகளை அவைகளின் காரியகாரரனுமதியின் எடுத்திக்கொண்டு போய் இவ்வரைக்கும் ஒருக்காலும் நடந்திராத சந்தியோகுமையர் கோவிலிலே கத்தர் பிறந்த திருநாட் பூசையை நடப்பித்ததினால், இவ்விரண்டு கோவிலைச் சேர்ந்த கத்தோலிக்கரணவரும் ஒருவருக்கொருவர் பொங்கிக் கோபங்கொண்டெழுப்பிச் சகோதர பட்சமின்றித் தெய்வ பத்தியை ஒழித்து அடிபிடிப்பட்டு மண்டையடைக்கவும் அக்கோவிலிற் பூசை நடப்பிக்க இடங் கொடாமல் மறிக்கவும் முயன்று கூடாதுகொண்டு சாமானரை நீதித்தலத்திற்குரவும் இச்சாமியார் தானே இப்படி அடாத்தாய்ச் செய்ததினால் திருச்சபையாரைக் குழப்பி அவர்களுக்குச் சண்டை கலாதி முதலிய துர்க்கிருத்தியங்களுக்குக் காரணர்களாய் இருந்தார்களென்றுக் கேள்விப்பட்டோம். இப்படிப்பட்டபட்சயைகைகள் அவைகளைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு வெட்கத்தையுங் கனவினத்தையும் வருத்துவிக் காட்டாது. இச்செயல் கிறிஸ்தவின் குணத்துக்கும் அவர் கிருபித்த கட்டளைக்கும் எவ்வளவு வித்தியாசமுள்ளவைகளாயிருக்கின்றன என்பவைகளைப் பாருங்கள். இப்பொழுது சிலபல கத்தோலிக்கர் சுவாமியாருடைய எண்ணப்படி இசைந்து நடப்பதினும் அவர்களுய் தங்கையுஞ் கிருபித்த கிறிஸ்துநாருணிய வேதாகமங்களை வாசிப்பதற்கு நின்றையம்முன்னி இருக்கிறார்களென்பதைக் காண்பது மெத்தச் சந்தோஷம். கத்தோலிக்கர் வேத வசனத்தை வாசித்தாலன்றி மற்ரும்படி அவர்களுடைய அறியாமையென்னுந் திமிரப்பட்டல

மும் அறியாமையின் விளங்காமற் பேசும் நியாயமும அவர்களைவிட்டு ஆதித்தனைக் கண்ட பனிபோலக் கரந்து போய் அவர்களுக்கு நல்லறிவு நல்லெண்ணம் நல்ல மனச்சாட்சி உண்டுபடுமென்று சாத்திரஞ் சிறியாயிலை. இதென்ன ஆச்சரியம்! மாச்சரியம். புத்திலிஸ்தாருமுள்ள சில கத்தோலிக்கர் முன்னுமவைக்கவும் சுவ என்னைச் சீரத்திற் கட்டித் தூக்கவும் பெரிய பாரப்பட்ட சிலுவையைத் தூக்கவும் சம்மதிக்கிறதென்ன? இவ்வித அசங்கிதமான அகிருத்தியங்களைச் செய்பவெண்டுமென்று வேதத்தில் எவ்விடத்திற் சொல்லியிருக்கிறது? இன்னும் கோமபிசு செய்வது போவது பாவமென்றும் செய்கிற பாவம் விமோசனமாகுமென்றும் எங்கே செல்லியிருக்குது? கிறிஸ்துநாசராலேயன்றி மற்ரும்படி இரட்சிப்பை அடையமாட்டார்கள்.

சென்னபட்டினம். தயாள குணம்.—சென்னபட்டினத்தில் இச்செவ்வ அடித்த கடும் புயலினிமித்தம் கப்பற்சேதமானவர்களுக்கு, சது. ரூப. நன்கொடையாகக் கிடைத்தது.

ஞாயிற்றுக்கிழமையிற் பவனி போதல் விலக்கப்பட்டது.—சென்னபட்டினத்திலிருக்கின்ற ஒரு கனவார் தான் ஞாயிற்றுக்கிழமையிற் பட்டினத்திற்கூடாகப் பவனி போகும்படியுத்தாரங்கிடைக்க வேண்டுமென்று பெரிய மலதிறுத்தானைக் கேட்டு அவர் கேட்டுக்கொண்ட கேள்விப்படி உத்தரவுகிடையாமற்போயிற்று.

இந்நாட்களிலே பிரமதேசத்திலுள்ள ஒரு கப்பல் சென்னபட்டினத்திலுள்ள துறை முகத்திலே வந்துதங்கினவேளையில் கப்பலின் காரியகாரரில் ஒருவன் கரையிலிறங்கிப் பட்டினத்திலேயுள்ள மூன்று வெள்ளைக்காரிகளையும் இரண்டு சுறுத்த மனிதிகளையும் பிடித்து அவர்களுக்குச் சில உபகாரங்களும் பண்ணி அவர்களுக்கு மிகுந்த சங்கையான காரியங்களை நடப்பிப்போமென்று வாக்குக்கொடுத்து இப்படியே அவர்களைத் தந்தரமாய்க் கப்பலிற் கொண்டுபோய் அவர்களை இருட்டைப் பொன்றிலே போட்டடைக்க அவ்விடத்தில் அவர்சன் அன்னர் தண்ணீரில்லாமல் வருந்த இரேகுத் துறைக்குக் கைப்பித்தானாயிருக்குத் துறை ஒருவரிக்காரியத்தை இரகசியமாய்க் கேள்விப்பட்டு அக் கப்பலைச் சோதித்து அதிலிருந்து அவர்கள் வருந்துவதைக் கண்டு அம்மறியவிலிருந்து அவர்கள் விடுதலையாக்கிக்கொண்டுவந்தார். அதன்பிறகு அவர் மேற் சொல்லப்பட்ட கப்பலின் கைப்பித்தானை அந்தத் தப்பித்தினிமித்தம் போலிகிலே தொடரப் போலீசார் அந்தக் கப்பற்காரனுக்கு ஆயிரமு ரூபாயும் அவனைச் சேர்ந்த வேறுமனைகளுக்கு ஆளுக்கு ஐப்பதறுபாவும் குற்றம் போட்டார்கள். அரசாட்சியாரின் நியாயப்பிரமாணமானது இப்படிக்கொத்த காரியத்தைக் குறித்து உறுதிப்படுத்துவதெனவேனில், எந்தக் கப்பற்காரனாகுதல் அதிகாரஸ்தர்களினுத்தரவின் இவ்வூர்ச்சனைகளை ஊருக்குப் புறம்பே ஏற்றிக்கொண்டுபோனால் அந்தக் கப்பற்காரன் அல்லது அந்த மனிதன் மிகவுங் கடுமையான தண்டனையை அடையவேண்டும் என்பதுதான்.

சென்னபட்டினத்தில் மார்கழி மாசும் பதினமூன்ற்தேதி தொடங்கிப்பதினைந்த்தேதிட்டாகக் காற்று முடிமுரமாயடித்துக் கடல் கொந்தளித்துக் கனமழைபெய்ததினால் ஒரு ஏரோப்பைக்கப்பலும் வேடுரு பெரிய சம்பாணங் கரையிலே வந்து மோதியுடைந்துபோயின.

சென்னபட்டினத்து அருணேதயம் என்னும் பத்திரிகை நின்றபோனது. இவ்வளவுகாலமும் அருணேதயப் பத்திரிகையை நடாத்திவந்த முகாமெக்காரனான தமது முகாமையையும் விட்டுப் பத்திரிகைப் பயிர்க்கத்தையும் நிறுத்திவிடுகிறார். ஏனெனில் அவரொரு குருவாயிருக்கிறபடியினாலே, அவரிப்பட்டிரிகையை நடாத்திக்கொண்டிருக்கிறதும் மற்ரும்படி தமது குறித்த உத்தியோகத்தையும் பரப்பித்துக்கொண்டுவந்தமையால் அவருக்குச் சௌக்கியக் குறைச்சலும் வேலை நெருக்கமும் மிகுதிப் போனபடியால் துக்கத்துடன் பத்திரிகையை நிறுத்திவிடுகிறார். இந்த அருணேதயமென்பவன் இன்னும் மறைந்த பட்டுப்போயும் சிறிதுகாலத்திற்குத் திரும்பவும் முன்சொலித்ததிலும் அதிகம் பிரகாசத்துடன் வருவானென்று நாங்கள் நட்பிக் காத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். பாரைமூடிய அஞ்ஞானவிரும்புநாயிப் பறக்கும்படி யாழ்ப்பாணத்துக் கீழ்த்திசையிலே உதயதாரகை முனைத்தபின்பு சென்னபட்டினத்து அமெரிக்கன் மிசியோனென்னுமு

தமகிரியிலே அருணேதயமுதயமாயிற்று. அப்படியே தென்றிசையிலே உதித்த உதயாதித்தனும் போய்மறைந்தான். இவ்வகையான பத்திரிகைகளுக்கு இவ்விதமோசம் நினைத்திராத பிரகாரமுண்டுபட்டபடியால் தாரகைக்கும் இப்படி வருமோவென்று பயப்படவேண்டியிருக்குது. எத்திசையை நோக்கிப்பார்த்தாலும் இத்தேயத்தவர்கள் பரிபாலனத்தின்கீழுண்டுபண்ணப்பட்ட சமாச்சாரப்பத்திரிகை இரண்டொருவயதளவுக்கு நிலைகொள்ளுமதினிலே ஆகிலும் எங்கள் உதயதாரகையானது எங்கள் கண்களில்வியாதபடிக்கு ஆதரவென்னும் பாலந்து நெஞ்சலரிந்து மரித்து மறைபாதபடிக்குத் தனது பாலியத்தையும் பிள்ளைமையையும் பெய்வனத்தையும் புருடத்துவத்தையும்விருத்தாப்பியத்தையும் கண்டு மறையுமென்று நாங்கள் நட்பியிருக்க அதிக் தைரியமுண்டு. ஆகையால் மறுபேரிடத்திற் குரகையை இரவலாக வாங்கி வாசிப்பவர்கள் இனிமேலும் அப்படிப்பட்ட தொந்தரவை மற்ற்வர்களுக்கு வையாதபடிக்குத் தாம் தாமே ஒவ்வொருவருங் கையொப்பக்காரராய் வருடப்படிக்கான பிரயோத்தனத்தைப் பண்ணுவார்களென்று காத்திருக்கிறோம்.

கய்துத்தா. கய்துத்தாவைச் சேர்ந்த ரோமன் கத்தோலிக்கச் சன்னாதி மடத்துக்கு ஐந்து துரைராணிமார் மார்க்கத்தின் பொருட்டுத் தவப்பெண்களாகவரும்படி ஏதுவாயிருக்கிறார்கள்.—பிறகிட்ட கார்த்திகை மாசும், மசூர். தேதி ஞாயிற்றுக்கிழமை மூன்றுமையிற் துமதம் அசத்தியமென்றுங் கிறிஸ்து மார்க்கசுந் சத்தியமுள்ளதென்ற மெண்ணி அவ்விதானையுந் தெளிவு ஆராய்ந்து உண்மையை நாடிக்கிறிஸ்தவர்களாகுகள்.

வம்பாபம். திருப்பணிகள் களவுபோனது.—வம்பாய்ச் சமஸ்தானத்தைச் சேர்ந்த பூனுவென்னுங் கிராமத்துக்கு, சந. மயில் தூரமாயிருக்கிற ஓர் குறிச்சியிற் பிரபலியமாய்க் கட்டப்பட்டிருந்த ஓர் கோவிலுக்குக் களவு புஞ்ந்து கிட்டத்தட்ட ஒரு இலட்சம் உருபாய்பெற்ற தளபாடங்களைக் களவாக எடுத்துக்கொண்டு போய்விட்டார்கள். இந்தக் கோவிலிலே பூசைவைக்கிற குருக்கள் தானே இக்களவுக் கதுசாரியாயிருந்து கனவெடுப்பித்ததினால் அவரும் பிடித்துக்கொண்டு களவுபோன பொருளையும் மீட்டுக்கொண்டார்கள்.

நாலடியார். முதலாவது—அழந்துப்பால். கடவுள் வாழ்த்து. அஃதாவது, எடுத்த தூவினதுமுடிப்புடிக்குத் தேவனை வணங்குதலாம். காப்பு. வானிலில்லின் வரவறியா வாய்மையா த் கானில்தோயாக் கடவுளைய நில ஞ் சென்னியுறவணங்கிச் சேர்துமெம்முள்ளத் து முன்னியவை முடிக்கவென் னு

பதம்.	உரை.
வான்	மேகத்தல்
இடு	இடப்பட்ட
வில்லின்	வில்லினைப்போலும்
வரவு	(சகமரண) வரவை
வாய்மையால்	உண்மையால்
அறியா	அறிந்து
கால்	பாதங்கள்
நிலம்	பூமியில்
தோயா	படியாத
கடவுளை	கடவுளை
யாம்	நாம்
நிலம்	நிலத்தில்
சென்னி	சிரசு
உற	பொருத்த
வணங்கி	பணிந்து
சேர்தும்	செல்லுவோம்(ஏனெனில்)
எம்	எமது
உள்ளத்து	மனதில்
முன்னியவை	நினைத்தவை
முடிக்கவென்று	முடியவேண்டுமென்றே—

எ.து. செய்யாவென்னும் வாய்ப்பு வியையெச்சுச் செய்யெனத் திரியுமென்றவதியால், அறியாவென்பதறிந்தெனத்திரிந்தது. வானவில்லினது தேற்றமும் அழிவுந் தெரியாவாம், அவைபோலும் பிறப்புமிறப்புந் தெரியாவாம் முன்னியவையாவன—சநமரண நீங்குதற்காதாரமான அறம், பொருள், இன்பமென்னுமுப்பாலும்.



## POET'S CORNER.

## THE WANING MOON.

[BY WILLIAM CULLEN BRYANT.]

I've watched too late; the morn is near,  
One look at God's broad, silent sky!  
Oh, hopes and wishes vainly dear,  
How in your very strength ye die!

Even while your glow is on the cheek,  
And scarce the high pursuit began,  
The heart grows faint, the hand grows weak  
The task of life is left undone.

See, where, upon the horizon's brim  
Lies the still cloud in gloomy bars,  
The waning moon, all pale and dim,  
Goes up amid the eternal stars.

Late, in a flood of tender light,  
She floated through the ethereal blue,  
A softer sun, that shone all night  
Upon the gathering beads of dew.—

And still thou wane'st, pallid moon!  
Th' encroaching shadow grows apace;  
Heaven's everlasting watchers soon,  
Shall see thee blotted from thy place.

Oh, Night's dethroned and crownless queen!  
Well may thy sad, expiring ray  
Be shed on those whose eyes have seen  
Hope's glorious visions fade away.

Shine, then, for forms that once were bright,  
For sages in the mind's eclipse,  
For those whose words were spells of might,  
But falter now on stammering lips.

In thy decaying beam there lies  
Full many a grave on hill and plain,  
Of those who closed their dying eyes  
In grief that they had lived in vain.

Another night, and thou among  
The spheres of heaven shall cease to shine,  
All rayless in the glittering throng  
Whose lustre late was quenched in thine.

Yet soon a new and tender light  
From out thy darkened orb shall beam,  
And broaden till it shine all night,  
On glistening dew and glimmering stream.

**CONJUGAL LOVE.**—Affection may be won by sweetness of disposition, and esteem and respect by talents and by virtue, but no other quality can confer the nameless interest, which arises from a happy congruity of tastes and of pursuits. To feel with one heart, to judge with one mind, and to look to the same high and pure sources for happiness, are most beautiful links in the golden chain of domestic union.

**LUTHER AND MELANCTHON.**—When Melancthon arose to preach on some occasion, he took his text: "I am the good shepherd." On looking around upon his numerous and respectable audience, his natural timidity entirely overcame him, and he could only repeat the text over and over again. Luther, who was in the desk with him, at length impatiently exclaimed, you are a very good sheep; and telling him to sit down, took the same text and preached an excellent sermon from it.—*Puritan.*

## SCRIPTURAL ILLUSTRATIONS.



Adam and Eve driven from Paradise.

[See Genesis iii. 23, 24.]

Adam and Eve, the parents of the human race, were created by God holy and happy. By disobeying God's command, they lost the divine favour, were filled with fear and shame, driven out of Paradise, became exposed to death and hell, and entailed their sin and shame and misery on their posterity. To remove the wretchedness and ruin thus brought upon our race, Jesus Christ, the only and well-beloved Son of God, came into this world, and, in human nature and form, offered himself as an atoning sacrifice, whereby God's justice is satisfied, his anger appeased, and guilty men may be pardoned and restored to His favour and exalted to seats of glory in heaven.—Reader, behold with faith, Jesus Christ, the Lamb of God, ready to take your guilt away.

ஆதாம் ஏவாள் என்னும் எங்கள் இதிபிதா மாதா பரதி  
சேனும் நந்தாவனத்தை விட்டுத் துறந்தப்பட்டது.

[உத்தரத்தியாகாண்டம். உ. உக. உக.]

கிருட்டி, ஸ்திதி, சங்கார முதலிய முத்தொழிற்சூழ் வல்லவராகிய கடவுள் ஆதாம் ஏவாளைப் பரிசுத்தமும் பாக்கியமுமுள்ளவர்களாகச் சிருட்டித்தும் அவர்களை வருடைய கட்டையைக்கட்டித் தேவ தலையையும் இழுத்து அச்சுத்தையுள் சங்கையினத்தையு மடைத்து மரணத்திற்கும் நரகத்துக்கும் ஏதுவாய்ப்போனது. இவ் வந்தித் தங்கப் பின்னடியாருக்குத் தங்கள் பாவமும்பட்டும் நிற் பந்தமுஞ் சுதந்தர ஆட்சியாகும்படி பண்ணிவிட்டார்கள். இவ் வதமாய் உண்டிப்பட்ட திற்பந்தத்தை சிவாரணப்பண்ணும் பொருட்டு கடவுளோடுேருள சுகதுகிய கிறிஸ்துநாதர் இச்சுக் திஷ்சண் மனுகோலங்கொண்டுநிப்பித்துப் பிறந்து தம்மைத் தாமே உலியாகக் கொடுத்து எங்கள் மேல் வரும் ஆக்கினையைத் தாழ்மட்டு நமக்குத்தேவதயை கிடைக்கவும் மேலட்ச மகிமை அடைவதும் பண்ணிவிட்டார். ஆகையிற் பாவ விமோசனரு ம்தின்மலருடாகிய கிறிஸ்து நாதரை விசுவசத்துடனுற்றுப் பாருங்கள்.

**LUTHER AT THE DIET OF AUGSBURG.**—When Luther was beset with doubt and trembling at the famous diet of Augsburg, his friends gathered about him and endeavoured to dissuade him from his straight forward course. "Why, Luther," said they, "the devil will swallow you up." "Swallow me, will he?" was his reply; "let him try it, and he shall have such a stomach-ache as he never had before."

**A POINTED BLOW.**—An invalid sent for a physician, the late Dr. WHEELMAN, and after detaining him for some time with a description of his pains, aches, etc. he thus summed up:—"Now Doctor, you have humbugged me long enough with your good-for-nothing pills and worthless syrups; they do not touch the real difficulty. I wish you to strike the cause of my ailment, if it is in your power to reach it." "It shall be done," said the Doctor; at the same time lifting his cane, and demolishing a decanter of gin that stood upon the side board.

**MANAGEMENT.**—You will always observe one thing among inferior women. They will make more noise in endeavouring to keep their children quiet, than their children themselves, and yet the little ones will be forever in an uproar; while a woman of intelligence not only keeps her family quiet, but herself also.

## GENERAL AGENCY AND COMMISSION ROOM.

Mr. EDWARD GRENIER begs to announce to the public that he intends establishing a House of business in the above line, next to his residence Main Street Pettah, and he will be happy to receive and sell goods on Commission from any person in or out of the Province in the Island, who may be pleased to honor him with their Patronage.

Reference may be made to Mr. F. C. GRENIER—Jaffna.

Jaffna, January 7, 1844.

Mr. ABRAHAM DE ROSAIO PULLE, of Calpentin is hereby authorised to act as Agent for the Morning Star from this date, for Calpentin, Chilaw and Putlam. Subscribers in those places are requested to make their payments to him and receive his receipt for the same.  
E. S. MINOR, Publisher.

**NOTICE.**—Should any person have lost a book entitled "Rudiments of Conchology," information of the same will be given, on inquiry at this Office.

## 1844. Meteorological Register, kept at the Am. Mission Seminary at Batticotta.

Dec. 25. to Jan. 13.	Barometer, corrected for Capillarity & Temperature		Thermometer. 1st and 3d columns give the mean of the day and the night.						Depression of the wet-bulb Thermometer.				Course of the wind.				REMARKS.
	Maxi- mum observed	Mini- mum observed															
	A. M.	P. M.	A. M.	P. M.	P. M.	A. M.	P. M.	P. M.	A. M.	P. M.	P. M.	Observed chiefly at the times of the other observations.					
	h m	h m	h m	h m	h m	h m	h m	h m	h m	h m	h m	Force of wind.—Generally moderate; except on 31st Dec. when there was a severe storm, of about 12 hours, from mid-night to 12h. M. Since that, a little more wind.					
	9 40	3 40	9 30	3 40	9 30				9 30	3 40	9 30						
	A. M.	P. M.															
25	—	29.798	—	33.6	80.2	—	5.1	2.2	N. W.	Cloudy; flying clouds.							
26	29.927	29.831	79.9	81.7	80.5	4.4	4.7	3.5	N. W; N.	Cloudy; flying clouds; haze.							
27	29.907	29.905	80.0	83.8	80.8	1.4	3.9	1.9	N. W; N.	Heavy dew; mostly clear; fl. cl.							
28	30.023	29.925	82.7	83.9	80.7	2.8	3.2	1.2	N. E; N.	Dew; mostly clear; fl. cl. cloudy.							
29	30.041	29.915	82.4	83.6	80.5	2.9	4.8	2.2	N. N. E; N by E.	Dew; clear; haze; flying clouds.							
30	30.007	29.900	80.4	79.4	78.0	1.2	1.3	0.2	N. N. E; N. E.	Rain in night; showers thr. the d.							
31	29.656	29.829	76.9	75.9	76.3	0.0	0.0	0.3	N. W., W., N. W., W., S. W., S.	Severe storm; P. M. rain.							
1	30.013	29.921	79.2	81.3	78.7	0.8	1.9	0.8	N. E.	Dew; mostly clear; flying clouds.							
2	30.055	29.916	78.8	81.9	79.1	0.6	2.1	0.9	S., S. E., E.	Rain in night; flying clouds.							
3	30.059	29.924	80.4	81.7	78.5	1.5	1.7	0.9	E., S. E., N. N. E.	Dew; rain at 1h. P. M. fl. cl. d.							
4	30.041	29.936	81.6	80.1	78.7	2.0	4.2	2.0	S. S. E., S. E., E., N. E.	Dew and fog; flying clouds.							
5	30.035	29.910	78.6	80.6	76.1	3.8	4.8	3.0	E., N. E.	Dew; flying clouds.							
6	30.063	29.995	77.2	80.9	77.2	2.9	7.4	3.5	N. E. by E., N. E.	Heavy dew; flying clouds.							
7	30.124	30.023	79.0	82.2	79.2	3.6	5.7	3.6	N. E. by N., N. by E.	Light dew; flying clouds.							
8	30.123	30.041	80.1	82.9	77.3	4.1	3.5	1.3	N.	Dew; flying clouds; rain							
9	30.118	30.002	78.6	79.0	78.2	1.8	0.9	1.9	N., N. by E.	Frequent showers.							
10	30.090	30.010	79.3	81.4	77.6	6.4	7.6	5.7	N., N. E., N.	Cloudy; mostly clear; fl. cl. d.							
11	30.142	30.059	79.4	81.5	79.6	6.4	6.9	3.9	N. E., N.	Heavy dew; flying clouds.							
12	30.141	30.049	80.8	81.7	78.5	5.5	5.9	6.5	N., N. N. W.	Flying clouds; cloudy; fl. cl. d.							
13	30.105	30.011	80.1	81.5	78.3	6.0	6.6	6.0	N. N. W., N. W.	Cloudy; flying clouds.							
	30.062	29.969	79.8	81.3	78.5	3.6	4.4	3.0	MEAN.								

Printed and Published at the American Mission Press, Jaffna, by Eastman Strong Minor.

## TO CORRESPONDENTS.

Communications have been received from "A. B." and others, which shall appear in due time.

## நா. அத்தாரி.

## நடுவுநிலைமை—On Equity.

நாயக. தந்தார் த-விவரென்ப தவரவரச்சத்த  
தாந் காணப்படுக.

பு. இவர் நடுவு நிலையுடையவர், இவர் நடுவு  
நிலையிலாவதவரென்று சொல்லப்படுவது அவ  
ரவருடைய மக்களாலே அறியப்படும். ஏது.

The upright and the crooked may be known by (the character of) their offspring.

Drew.

Unerringly the just and unjust shows  
The state in which their progeny is found.

Ellis.

## CONTENTS.

History and Chronology	-	-	-	-	-	1
The letter Writer	-	-	-	-	-	2
Brief Historical View of Ceylon	-	-	-	-	-	3
Child's Book on the Soul	-	-	-	-	-	4
The New year—The Aurora	-	-	-	-	-	5
Progress and Improvement of the English language and letters—Roman Catholic fractions	-	-	-	-	-	ib.
New post office arrangement in Ceylon—The Comet	-	-	-	-	-	ib.
The weather—Summary of English Intelligence	-	-	-	-	-	6
Summary of Tamil Intelligence—Naladyar	-	-	-	-	-	6, 7
Poet's Corner—The waning moon—Conjugal love	-	-	-	-	-	8
Luther and Melancthon	-	-	-	-	-	ib.
Adam and Eve driven from paradise	-	-	-	-	-	ib.
Luther at the diet of Augsburg—A pointed blow	-	-	-	-	-	ib.
Management—Meteorological Register kept at the American Mission Seminary at Batticotta—Cural	-	-	-	-	-	ib.